

அமரூர்

நாகநாதி வைத்திலிங்கம்

அவர்களின் நினைவாக

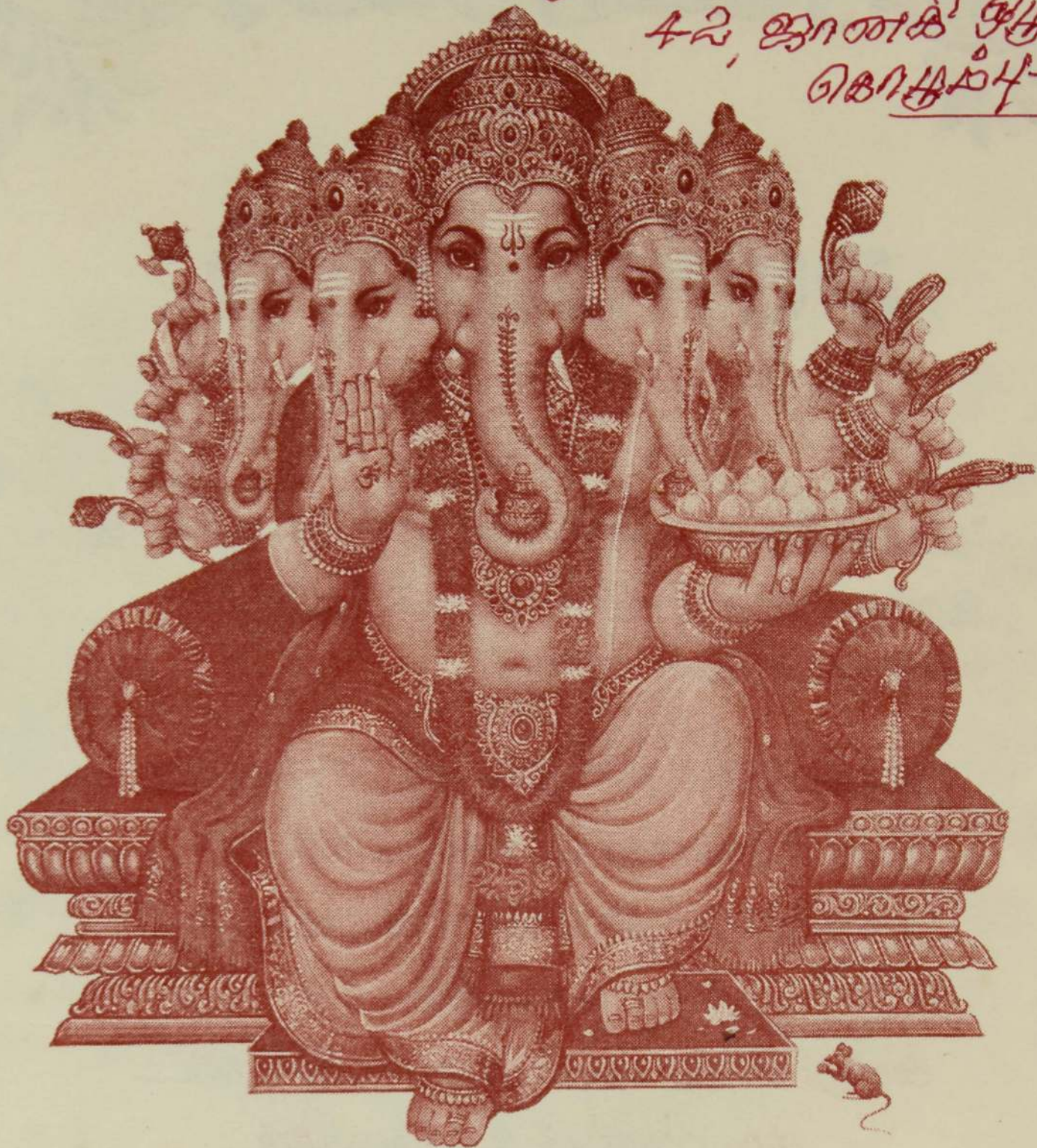
திருவாசகத் தேன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

01.02.2009

K. Mahalingam
15012

சு. மகாலிங்கம்.
42, ஜானகி சமுதாயம்
கொழும்பு-4

உளர்காவற்றுறை

புளியங்கூடலைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்டு
தற்போது 230, இராமநாதன் வீதி, திருநெல்வேலியில்
வசித்தவருமாகிய
அமரர்

நாகநாதி வைத்திலிங்கம்

அவர்களின் சிவப்பேறு குறித்த

நினைவு

01.02.2009

சமர்ப்பணம்

“துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வைத்து
இறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டற்று”
என்பது திருவள்ளுவர் வாக்கு.

குடும்பத்தின் ஒளி விளக்காய் திகழ்ந்து
அன்போடும் பண்போடும்
பாசத்தோடும் பேணிப் பாதுகாத்து
எம்மை நல்வழி நடத்தி
கூன்று வானுறையும் தெய்வமாகி விட்ட
எமது அன்புத் தெய்வத்தின்
பொன்னாடிகளில் காணிக்கையாக
இந் நினைவு மலரினைச்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

குடும்பத்தினர்

திருவாசகம்

உன்கினை உடுக்கி உள்ளொளி பெடுக்கும்
தீந்தமிழ்ப் பனுவல்

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
திருவாசகம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

1. சிவபுராணம்

கலிவெண்பா

(சிவனது அநாதி முறைமையான பழைமை)

தொல்லையிரும் பிறனி சூழந்தளை நீக்கி
அல்ல லறுத்தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னுந் தேன்.

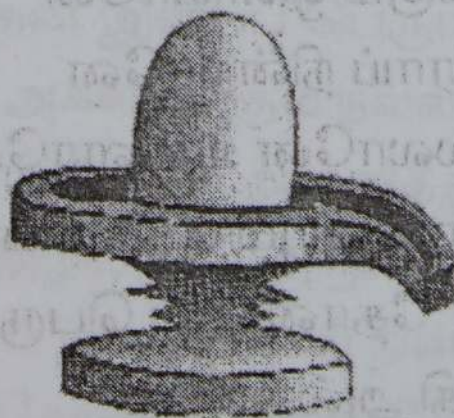
நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈசன்அடி போற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சேவடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி

சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
 முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா அநின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஒங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினஎல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே

மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் எத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதிமலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேன்ஆர் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கிஎன் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே

கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தம் கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வாஷம் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடர் ஒளியாய் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என்சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனேஓ என்று என்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒளன்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிறறம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

2. கீர்த்தித் திரு அகவல்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

(சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை)

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை மூதார் ஆடிய திருவடி
பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன னாகி
எண்ணில் பல்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோ ருலகும்
துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும்

5

என்னுடை யிருளை ஏறத் துரந்தும்
அடியா ருள்ளத் தன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பும்
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற்
சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித் தருளியும்

10

கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
நல்லா னோடு நயப்புற எய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னொடும்
எஞ்சா தீண்டும் இன்னருள் விளைத்தும்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சக வாயவள்

15

விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்தும்
கேவேட ராகிக் கெளிறது படுத்தும்
மாவேட் டாகிய ஆகமம் வாங்கியும்
மற்றவை தம்மை மகேந்தி ரத்திருந்து
உற்றஐம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியும்

20

நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய்
அந்தமில் ஆரிய னாயமர்ந் தருளியும்
வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையும்
நூறுநூ றாயிரம் இயல்பின தாகி
ஏறுடை ஈசனிப் புவனியை உய்யக்

25

கூறுடை மங்கையுந் தானும் வந்தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்
சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையுந் 30

தர்ப்பண மதனிற் சாந்தம் புத்தூர்
விற்பொரு வேடற் கீந்த விளைவும்
மொக்கணி யருளிய முழுத்தழல் மேனி
சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணான் 35

நரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும்
ஆண்டுகொண் டருள அழகுறு திருவடி
பாண்டியன் தனக்குப் பரிமா விற்று
ஈண்டு கனகம் இசையப் பெறா அது
ஆண்டான் எங்கோன் அருள்வழி யிருப்பத் 40

தாண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
அந்தண னாகி ஆண்டுகொண் டருளி
இந்திர ஞாலங் காட்டிய இயல்பும்
மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து
குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையும் 45

ஆங்கது தன்னில் அடியவட் காகப்
பாங்காய் மண்கமந் தருளிய பரிகம்
உத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து
வித்தக வேடங் காட்டிய இயல்பும்
பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித் 50

தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்
வாத வுரினில் வந்தினி தருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்
திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ னாகிக்
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும் 55

பூவலம் அதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
பாவ நாச மாக்கிய பரிசுந்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்
விருந்தின னாகி வெண்கா டதனில் 60

குருந்தின் கீழன் றிருந்த கொள்கையும்
பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்கு
அட்டமா சித்தி அருளிய அதுவும்
வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு
காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும் 65

மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு
தக்கா னொருவ னாகிய தன்மையும்
ஓரி யூரின் உகந்தினி தருளிப்
பாரிரும் பாலக னாகிய பரிசும்
பாண்டுர் தன்னில் ஈண்ட இருந்தும் 70

தேவூர்த் தென்பால் திகழ்தரு தீவிற்
கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையும்
தேனமர் சோலைத் திருவா னூரில்
ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையும்
இடைமரு ததனில் ஈண்ட இருந்து 75

படிமப் பாதம் வைத்த அப் பரிசும்
ஏகம் பத்தின் இயல்பா யிருந்து
பாகம் பெண்ணோ டாயின பரிசும்
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற இருந்து
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும் 80

சேவக னாகித் திண்சிலை யேந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசும்
கடம்பூர் தன்னில் இடம்பெற இருந்தும்
ஈங்கோய் மலையில் எழிலது காட்டியும்
ஐயா றதனிற் சைவ னாகியும் 85

துருத்தி தன்னில் அருத்தியோ டிருந்தும்
 திருப்பனை யூரில் விருப்ப னாகியும்
 கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்தும்
 கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்
 புறம்பய மதனில் அறம்பல அருளியும்

90

குற்றா லத்துக் குறியா யிருந்தும்
 அந்தமில் பெருமை அழலுருக் கரந்து
 சுந்தர வேடத் தொருமுத லுருவுகொண்டு
 டிந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
 எவ்வெவர் தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்துத்

95

தானே யாகிய தயாபரன் எம்மிறை
 சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னாகி
 அந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுள்
 சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியும்
 மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்

100

அந்தமில் பெருமை அருளுடை அண்ணல்
 எந்தமை ஆண்ட பரிசது பகரின்
 ஆற்றல் அதுவுடை அழகமர் திருவுரு
 நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்
 ஊனந் தன்னை யொருங்குடன் அறுக்கும்

105

ஆனந் தம்மே ஆறா அருளியும்
 மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்
 நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்
 அழுக்கடை யாமல் ஆண்டுகொண் டருள்பவன்
 கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியும்

110

மூல மாகிய மும்மலம் அறுக்கும்
 தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
 காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை
 ஏலுடைத் தாக எழில்பெற அணிந்தும்
 அரியொடு பிரமற் களவறி யாதவன்

115

பரிமா மின்விசைப் பயின்ற வண்ணமும்
 மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
 பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
 பத்திசெய் அடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்
 உத்தர கோச மங்கையு ராகவும்

120

ஆதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய
 தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்
 இருள்கடிந் தருளிய இன்ப வூர்தி
 அருளிய பெருமை அருண்மலை யாகவும்
 எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும்

125

அப்பரி சதனால் ஆண்டுகொண் டருளி
 நாயி னேனை நலமலி தில்லையுள்
 கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
 ஏல் என்னை யீங்கொழித் தருளி
 அன்றுடன் சென்ற அருள்பெறும் அடியவர்

130

ஒன்ற வொன்ற உடன்கலந் தருளியும்
 எய்தவந் திலாதார் எரியிற் பாயவும்
 மாலது வாகி மயக்க மெய்தியும்
 பூதல மதனிற் புரண்டுவிழ்ந் தலறியும்
 கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி

135

நாத நாத என்றழு தரற்றிப்
 பாத மெய்தினர் பாத மெய்தவும்
 பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்று
 இதஞ்சலிப் பெய்தநின் றேங்கின ரேங்கவும்
 எழில் பெறும் இமயத் தியல்புடை யம்பொன்

140

பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடநவில்
 கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்கு
 அருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை
 இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்
 பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளினன்
 ஒலிதரு கைலை உயர் கிழ வோனே.

145

திருச்சிற்றம்பலம்

3. திரு அண்டப் பகுதி

(இணைக் குறளாசிரியப்பா)

(சிவனது தூலசூக்குமத்தை வியந்தது)

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்னுழை கதிரின் துன் அணுப் புரையச்

5.

சிறிய வாகப் பெரியோன் தெரியின்
வேதியன் தொகையொடு மாலவன் மிகுதியும்
தோற்றமுஞ் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய
மாப்பே ரூழியும் நீக்கமும் நிலையும்
சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்து

10

எறியது வளியிற்
கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன் முழுவதும்
படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போற் காக்குங் கடவுள் காப்பவை
கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்

15

கருத்துடைக் கடவுள் திருத்தகும்
அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே றாய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையுங் கிழவோன் நாள்தொறும்
அருக்கனிற் சோதி அமைத்தோன் திருத்தகு

20

மதியில் தண்மை வைத்தோன் திண்டிறல்
தீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலின் ஊக்கங் கண்டோன் நிழல்திகழ்
நீரில் இன்கவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட

25

மண்ணில் திண்மை வைத்தோன் என்றென்று
எனைப் பல கோடி யெனைப்பல பிறவும்
அனைத்தனைத் தவ்வயின் அடைத்தோன் அஃதான்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
தன்னே ரில்லோன் தானே காண்க

30

ஏனத் தொல்லெயி றணிந்தோன் காண்க
கானப் புலியுரி அரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்க நினைதொறும் நினைதொறும்
ஆற்றேன் காண்க அந்தோ கெடுவேன்
இன்னிசை வீணையி லிசைந்தோன் காண்க

35

அன்னதொன் றவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க
அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க

40

சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க
ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க
விரிபொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
அணுத்தருந் தன்மையில் ஐயோன் காண்க

45

இணைப்பரும் பெருமையில் ஈசன் காண்க
அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க
மருவியெப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
நூலுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க
மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க

50

அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
நிற்பதுஞ் செல்வதும் ஆனோன் காண்க
கற்பமும் இறுதியும் கண்டோன் காண்க
யாவரும் பெறவுறும் ஈசன் காண்க

55

தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க
பெண் ஆண் அலியெனும் பெற்றியன் காண்க
கண்ணால் யானுங் கண்டேன் காண்க
அருள்நனி சுரக்கும் அமுதே காண்க
கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க

60

புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க
அவனெனை ஆட்கொண்டருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
அவளுந் தானும் உடனே காண்க

65

பரமா னந்தப் பழங்கட லதுவே
கருமா முகிலில் தோன்றித்
திருவார் பெருந்துறை வரையி லேறித்
திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய
ஐம்புலப் பந்தனை வாளர விரிய

70

வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடெழில் தோன்றி வானொளி மிளிர
எந்தம் பிறவியிற் கோபம் மிகுந்து
முரசெறிந்து மாபெருங் கருணையில் முழங்கிப்
பூப்புரை அஞ்சலி காந்தள் காட்ட

75

எஞ்சா இன்னருள் நுண்துளி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளந் திசைதிசை தெவிட்ட வரையுறக்
கேதக் குட்டங் கையற வோங்கி
இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை
நீர்நசை தரவரும் நெடுங்கண் மான்கணம்

80

தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்
அவப்பெருந் தாபம் நீங்கா தசைந்தன
ஆயிடை வானப் பேரியாற் றகவயின்
பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்
சுழித்தெம் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்து

85

ஊழும் ஓங்கிய நங்கள்
 இருளினை மாமரம் வேர்ப் நித்தெழுந்து
 உருவ அருள்நீர் ஓட்டா அருவரைச்
 சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டவிழ்
 வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகில்

90

மாப்புக்கைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
 மீக்கொள மேன்மேன் மகிழ்தலின் நோக்கி
 அருச்சனை வயலுள் அன்புவித் திட்டுத்
 தொண்ட உழவ ராரத் தந்த
 அண்டத் தரும் பெறல் மேகன் வாழ்க

95

கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
 அருந்தவர்க் கருளும் ஆதி வாழ்க
 அச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
 நிச்சலும் ஈர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க
 சூழிருந் துன்பந் துடைப்போன் வாழ்க

100

எய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க
 கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
 பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
 ஏதிலர்க் கேதிலெம் இறைவன் வாழ்க
 காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க

105

நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி
 பிச்செமை யேற்றிய பெரியோன் போற்றி
 நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி
 நாற்றிசை நடப்பன நடா அய்க் கிடப்பன
 கிடா அய் நிற்பன நிறீஇச்

110

சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்
 உள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படா அன்
 கண்முதற் புலனாற் காட்சியும் இல்லோன்
 விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
 பூவின் நாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும்

115

ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
 இன்றெனக் கெளிவந் தருளி
 அழிதரும் ஆக்கை ஒழியச்செய்த ஒண்பொருள்
 இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
 அளிதரும் ஆக்கை செயதோன் போற்றி 120

ஊற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி
 ஆற்றா இன்பம் அலர்ந்தலை செய்யப்
 போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
 மரகதக் குவா அல் மாமணிப் பிறக்கம்
 மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத் 125

திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்தும்
 முறையுளி யொற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும்
 ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்து
 உற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க் கொளித்தும்
 மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும் 130

இத்தந் திரத்திற் காண்டுமென் றிருந்தோர்க்கு
 அத்தந் திரத்தின் அவ்வயின் ஒளித்தும்
 முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
 ஆணெனத் தோன்றி அலியெனப் பெயர்ந்து
 வாள்நுதற் பெண்ணென ஒளித்துஞ் சேண்வயின் 135

ஐம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
 துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
 அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த ஒளித்தும்
 ஒன்றுண் டில்லை யென்றறி ஒளித்தும்
 பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும் 140

ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்
 ஆர்மின் ஆர்மின் நாண்மலர்ப் பிணையலில்
 தாள்தளை யிடுமின்
 சுற்றுமின் சூழ்மின் தொடர்மின் விடேன்மின்
 பற்றுமின் என்றவர் பற்றுமுற் றொளித்தும் 145

தன்னே ரில்லோன் தானே யானதன்மை
என்னே ரனையோர் கேட்கவந் தியம்பி
அறைகூவி ஆட்கொண் டருளி
மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்
உளையா அன்பென் புருக வோலமிட்டு

150

அலைகடற் றிரையின் ஆர்த்தார்த் தோங்கித்
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவும்
கடக்களி றேற்றாத் தடப்பெரு மதத்தின்

155

ஆற்றே னாக அவயவஞ் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்
ஏற்றார் மூதூர் எழில் நகை யெரியின்
வீழ்வித் தாங்கன்று
அருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில்

160

ஒருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்
தடக்கையின் நெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
சொல்லுவ தறியேன் வாழி முறையோ
தரியேன் நாயேன் தானெனைச் செய்தது
தெரியேன் ஆவா செத்தேன் அடியேற்கு

165

அருளிய தறியேன் பருகியு மாரேன்
விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடல் திரைபுரை வித்து
உவாக்கடல் நள்ளுநீர் உள்ளகந் ததும்ப
வாக்கிறந் தமுதம் மயிர்க்கால் தோறும்

170

தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாயுட லகத்தே
குரம்பைகொண் டின்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதோறும் ஏற்றினன் உருகுவது

175

உள்ளங் கொண்டோர் உருச்செய் தாங்கெனக்கு
அள்ளு நாக்கை யமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிநெனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் என்னிற்
கருணை வான்தேன் கலக்க

180

அருளொடு பராவமு தாக்கினன்
பிரமன்மா லறியாப் பெற்றி யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

4. போற்றித் திருஅகவல்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா (சகத்தின் உற்பத்தி)

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
ஈரடி யாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்று
அடிமுடி யறியும் ஆதர வதனிற்

5

கடுமுரண் ஏன மாகி முன்கலந்து
ஏழ்தலம் உருவ இடந்து பின்னெய்த்து
ஊழி முதல்வ சயசய வென்று
வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கடல் உலகினில்

10

யானை முதலா எறும்பீ றாய
ஊனமில் யோனியி னுள்வினை பிழைத்தும்
மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்து
ஈனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும்

15

இருமதி விளைவின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
ஈரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களின் ஊறலர் பிழைத்தும்

20

ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்

25

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்த அக் காலை
ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசி நிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில்

30

ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுள் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்து
எய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்து
ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தம்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்

35

பித்த வலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிநெனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்தும்
செல்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்

40

புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்தும்
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்
ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின

45

ஆத்த மானார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தமும் பேறினர்
சுற்ற மென்னுந் தொல்பகக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாகவே தியரும்

50

சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாத மென்னும்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தா அர்த்து

55

உலோகா யதனெனும் ஒண்திறற் பார்பின்
கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி
அதிற் பெரு மாயை யெனப்பல சூழவுந்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத்

60

தொழுதுள முருகி அழுதுடல் கம்பித்து
ஆடியும் அலறியும் பாடியும் பரவியும்
கொடிறும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையறா அன்பில்
பசுமரத் தாணி அறைந்தாற் போலக்

65

கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகங்குழைதந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்

70

சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாரும்
கதியது பரமா அதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலும் நினையாது
அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து

75

குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியா தத்திசை
என்புறைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி

80

அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள
நன்புலன் ஒன்றி நாதவென் றரற்றி
உரைதடு மாறி உரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதயம் மலரக்
கண்களி கூர நுண்துளி அரும்பச் 85

சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி 90

கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி
தென்தில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி
இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி 95

மின்னா ருருவ விகிர்தா போற்றி
கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா என்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி 100

இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி 105

வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி 110

கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி
 ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
 சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
 குறியே போற்றி குணமே போற்றி
 நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி

115

வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
 ஏனோர்க் கெளரிய இறைவா போற்றி
 மூவேழ் சுற்றம் முரணுறு நரகிடை
 ஆழா மேயருள் அரசே போற்றி
 தோழா போற்றி துணைவா போற்றி

120

வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
 முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
 அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
 உரையுணர் விறந்த ஒருவ போற்றி
 விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி

125

அருமையில் எளிய அழகே போற்றி
 கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
 மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி
 என்னையும் ஒருவ னாக்கி இருங்கழல்
 சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி

130

தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
 அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
 அழிவதும் ஆவதுங் கடந்தாய் போற்றி
 முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
 மானோர் நோக்கி மணாளா போற்றி

135

வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
 பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
 நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
 தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
 வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி

140

வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
 அளிபவர் உள்ளத் தழுதே போற்றி
 கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
 நனவிலும் நாயேற் கருளினை போற்றி
 இடைமரு துறையும் எந்தாய் போற்றி 145

சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
 ஆரு ரமர்ந்த அரசே போற்றி
 சீரார் திருவை யாறா போற்றி
 அண்ணா மலையெய்ம் அண்ணா போற்றி
 கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி 150

ஏகம் பத்துறை யெந்தாய் போற்றி
 பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
 பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
 சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
 மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி 155

குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி
 கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
 ஈங்கோய் மலையெய்ம் எந்தாய் போற்றி
 பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
 கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி 160

அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
 இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்கு
 அத்திக் கருளிய அரசே போற்றி
 தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
 எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி 165

ஏனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
 மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
 அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
 இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
 தளர்ந்தே னடியேன் தமிழேன் போற்றி 170

களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி 175

பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி 180

உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி
அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி 185

இலங்கு கடரெம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி 190

திருக்கமுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த கடரே போற்றி 195

தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி 200

தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி பாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி

205

எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி

210

படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமல்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி

215

செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி

220

புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

225

திருச்சிற்றம்பலம்

5. திருச்சதகம்

(பத்திவைராக்கிய விசித்திரம்)

1. மெய்யுணர்தல்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழ விடேன்உடை யாயென்னைக் கண்டு கொள்ளே. 1

கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு குடிகெடினும்
நள்ளேன் நினதடி யாரொடல் லால்நர கம்புகினும்
எள்ளேன் திருவரு ளாலே இருக்கப் பெறின் இறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னையல் லாதெங்கள் உத்தமனே. 2

உத்தம னத்தன் உடையான் அடியே நனைந்துருகி
மத்த மனத்தொடு மாலிவ னென்ன மனநினைவில்
ஓத்தன வொத்தன சொல்லிடவூர்த் திரிந்தெவருந்
தத்தம் மனத்தன பேசஎஞ் ஞான்றுகொல் சாவதுவே. 3

சாவமுன் னாள்தக்கன் வேள்வித் தகர்த்தின்று நஞ்சமஞ்சி
ஆவவெந் தாயென் றவிதா விடுநம் மவரவரே
மூவரென் றேயெம் பிரானொடும் எண்ணிவிண்ணாண்டு மண்மேல்
தேவரென் றெஇறு மாந்தென்ன பாவந் திரிதவரே. 4

தவமே புரிந்திலன் தண்மலர் இட்டுமுட் டாதிறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினையேன் உனக் கன்பருள்ளாஞ்
சிவமே பெறுந்திரு வெய்திற்றி லேன்நின் திருவடிக்காம்
பவமே யருளுகண் டாய் அடி யேற்கெம் பரம்பரனே. 5

பரந்துபல் லாய்மல ரிட்டுமுட் டாதடி யேயிறைஞ்சி
இரந்தவெல் லாமெமக் கேபெற லாமென்னும் அன்பருள்ளங்
கரந்துநில் லாக்கள்வ னேநின்றன் வார்கழற் கன்பெனக்கு
நிரந்தர மாயரு ளாய்நின்னை யேத்த முழுவதுமே. 6

முழுவதுங் கண்ட வனைப்படைத் தான்முடி சாய்த்துமுன்னாள்
செழுமலர் கொண்டெங்குந் தேடஅப் பாலன் இப்பால் எம்பிரான்
கழுதொடு காட்டிடை நாடக மாடிக் கதியிலியாய்
உழுவையின் தோலுடுத் துன்மத்த மேல்கொண்டுழி தருமே. 7

உழிதரு காலுங் கனலும் புனலொடு மண்ணும்விண்ணும்
இழிதரு காலமெக் காலம் வருவது வந்ததற்பின்
உழிதரு காலத்த உன்னடி யேன்செய்த வல்வினையைக்
கழிதரு காலமு மாயவை காத்தெம்மைக் காப்பவனே. 8

பவனெம் பிரான்பனி மாமதிக் கண்ணிவிண்ணோர் பெருமான்
சிவனெம் பிரான்என்னை ஆண்டு கொண்டான்என் சிறுமைகண்டும்
அவனெம் பிரானென்ன நானடியேனென்ன இப்பரிசே
புவனெம் பிரான்தெரி யும்பரி சாவ தியம்புகவே. 9

புகவே தகேன் உனக் கன்பருள் யானென்பொல் லாமணியே
தகவே யெனையுனக் காட்கொண்டதன்மையெ புன்மையரை
மிகவே உயர்த்திவிண் ணோரைப் பணித்தி அண்ணாவமுதே
நகவே தகும்எம் பிரானென்னை நீ செய்த நாடகமே. 10

2. அறிவுறுத்தல் (தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

நாடகத்தா லுன்னடியார் போல்நடித்து நானடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் உடையானே. 11

யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென்கடவேன்
வானேயும் பெறில் வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன்
தேனேயும் மலர்க்கொன்றைச் சிவனேயெம் பெருமானெம்
மானேயுன் அருள்பெறுநாள் என்றென்றே வருந்துவனே. 12

வருந்துவன்நின் மலர்ப்பாத மவைகாண்பான் நாயடியேன்
இருந்துநல மலர்புனையேன் ஏத்தேன்நாத் தழும்பேறப்
பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தாய் அருளமுதம் புரியாயேல்
வருந்துவனற் றமியேன்மற் றென்னேநான் ஆமாறே. 13

ஆமாறுன் திருவடிக்கே அகங்குழையேன் அன்புருகேன்
பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர்
கோமான்நின் திருக்கோயில் தூகேன்மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. 14

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே. 15

வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான் மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழவேண்டிச்
சூழ்த்துமது கரமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே. 16

பரவுவார் இமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதம்
குரவுவார் குழல்மடவாள் கூறுடையா ளொருபாகம்
விரவுவார் மெய்யன்பின் அடியார்கள் மேன்மேலுன்
அரவுவார் கழலிணைகள் காண்பாரோ அரியானே. 17

அரியானே யாவர்க்கும் அம்பரவா அம்பலத்தெம்
பெரியானே சிறியேனை ஆட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்
விரையார்ந்த மலர் தூவேன் வியந்தலறேன் நயந்துருகேன்
தரியேன்நான் ஆமாறென் சாவேன்நான் சாவேனே. 18

வேனில்வேள் மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணகைச் செவ்வாய்க்கரிய
பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும் பாழ்நெஞ்சே
ஊனெனலாம் நின்றுருகப் புகுந்தாண்டான் இன்று போய்
வானுளான் காணாய்நீ மாளாவாழ் கின்றாயே. 19

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை யேத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீ அவலக் கடலாய வெள்ளத்தே. 20

3. கட்டறுத்தல்

(எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தா முறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்

பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்கு
உள்ளந்தான் நின்றுச்சி யளவும் நெஞ்சாய்
உருகாதால் உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணா
வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சங் கல்லாம்
கண்ணிணையும் மரமாம்தீ வினையி னேற்கே.

21

வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
போதுநான் வினைக்கேடன் என்பாய் போல
இனையன்நான் என்றுன்னை அறிவித் தென்னை
ஆட்கொண்டெம் பிரானானாய்க் கிரும்பின் பாவை
அனையநான் பாடேன்நின் றாடேன் அந்தே
அலறிடேன் உலறிடேன் ஆவி சோரேன்
முனைவனே முறையோநான் ஆன வாறு
முடிவறியேன் முதலந்தம் ஆயி னானே.

22

ஆய நான் மறையவனும் நீயே யாதல்
அறிந்துயான் யாவரினுங் கடைய னாய்
நாயினேன் ஆதலையும் நோக்கிக் கண்டு
நாதனே நானுனக்கோ ரன்ப னென்பேன்
ஆயினேன் ஆதலால் ஆண்டு கொண்டாய்
அடியார்தா மில்லையே அன்றி மற்றோர்
பேயனேன் இதுதான் நின் பெருமை யன்றே
எம்பெருமான் என்சொல்லிப் பேசு கேனே.

23

பேசிற்றாம் ஈசனே யெந்தா யெந்தை
பெருமானே யென்றென்றே பேசிப் பேசிப்
பூசிற்றாம் திருநீறே நிறையப் பூசிப்
போற்றியெம் பெருமானே யென்று பின்றா
நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
ஆண்டானே அவாவெள்ளக் கள்வ னேனை
மாசற்ற மணிக்குன்றே எந்தாய் அந்தோ
என்னை நீ ஆட்கொண்ட வண்ணந் தானே.

24

வண்ணம்தான் சேயதன்று வெளிதே யன்று

அநேகனேகன் அணுவணுவி லிறந்தா யென்றங்கு
எண்ணந்தான் தடுமாறி யிமையோர் கூட்டம்

எய்துமா றறியாத எந்தா யுன்றன்
வண்ணந்தா னதுகாட்டி வடிவு காட்டி

மலர்க்கழல்க ளவைகாட்டி வழியற் றேனைத்
திண்ணம் தான் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டாய்
எம்பெருமான் என்சொல்லிச் சிந்திக் கேனே.

25

சிந்தனைநின் தனக்காக்கி நாயி னேன்தன்

கண்ணிணைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்

மணிவார்த்தைக் காக்கிஐம் புலன்க ளார
வந்தனை ஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே.

26

தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பெளவத் தெவ்வத்

தடந்திரையால் எற்றுண்டு பற்றொன் றின்றிக்
கனியை நேர் துவர்வாயா ரென்னுங் காலாற்

கலக்குண்டு காமவான் சுறவின்வாய்ப் பட்டு
இனியென்னே உய்யுமா நென்னென் நெண்ணி
அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின் றேனை
முனைவனே முதலந்தம் இல்லா மல்லற்
கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் மூர்க்க னேற்கே.

27

கேட்டாரும் அறியாதான் கேடொன் றில்லான்

கிளையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே

நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி னேற்கே
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்

கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே.

28

விச்சைதான் இதுவொப்ப துண்டோ கேட்கின்
 மிகுகாதல் அடியார்தம் அடிய னாக்கி
 அச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டான் அமுத மூறி
 அகம்நெகவே புகுந்தாண்டான் அன்பு கூர
 அச்சன் ஆண் பெண்ணலி ஆ காச மாகி
 ஆரழலாய் அந்தமாய் அப்பால் நின்ற
 செச்சைமா மலர்புரையும் மேனி யெங்கள்
 சிவபெருமான் எம்பெருமான் தேவர் கோவே.

29

தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்
 செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தமிழ்க்கும் மற்றை
 மூவர்கோன் ஆய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
 மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை
 யாவர்கோன் என்னையும் வந் தாண்டு கொண்டான்
 யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்
 மேவினோம் அவனடியார் அடியா ரோடும்
 மேன்மேலும் குடைந்தாடி யாடு வோமே.

30

4. ஆத்தும சுத்தி (அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை என்பருகிப்
 பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்
 சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே
 தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வதொன்றறி யேனே.

31

அறிவி லாத எனைப்புந் தாண்டுகொண் டறிவதை யருளிமேல்
 நெறியெ லாம்புல மாக்கிய எந்தையைப் பந்தனை யறுப்பானைப்
 பிறிவி லாதஇன் னருள்கள் பெற்றிருந்து மாறாடுதி பிணநெஞ்சே
 கிறியெ லாம்மிகக் கீழ்ப்படுத் தாய்கெடுத் தாயென்னைக் கெடுமாறே.

32

மாறி நின்றெனைக் கெடக்கிடந் தனையெய்யம் மதியிலி மடநெஞ்சே
 தேறு கின்றிலம் இனியனைச் சிக்கெனச் சிவனவன் திரள் தோள்மேல்
 நீறு நின்றது கண்டனை யாயினும் நெக்கிலை யிக்காயங்
 கீறு கின்றிலை கெடுவதுன்பரிசிது கேட்கவுங் கில்லேனே.

33

கிற்ற வாமன மேகெடு வாயுடை யானடி நாயேனை
 விற்றெ லாம்மிக ஆள்வதற் குரியவன் விரைமலர்த் திருப்பா தம்
 முற்றி லாஇளந் தளிர்பிரிந் திருந்துநீ யுண்டன எல்லாமுன்
 அற்ற வாறும்நின் னறிவுநின் பெருமையும் அளவறுக்கில்லேனே.

34

அளவ றுப்பதற் கரியவன் இமையவர்க் கடியவர்க் கெளரியான்நம்
 களவ றுத்துநின் நாண்டமை கருத்தினுட் கசிந்துணர்ந் திருந்தேயும்
 ஁ளக றுத்துனை நினைந்துளம் பெருங்களன் செய்தது மிலைநெஞ்சே
 பளக றுத்துடை யான்கழல் பணிந்திலை பரகதி புகுவானே.

35

புகுவ தாவதும் போதர வில்லதும் பொன்னகர் புகப் போதற்
 குகுவ தாவதும் எந்தையெம் பிரானென்னை யாண்டவன் கழற்கன்பு
 நெகுவ தாவதும் நித்தலும் அமுதொடு தேனொடு பால் கட்டி
 மிகுவ தாவதும் இன்றெனின் மற்றிதற் சென்செய்கேன் வினையேனே.

36

வினையென் போலுடை யார்பிற ராருடை யானடி நாயேனைத்
 தினையின் பாகமும் பிறிவது திருக்குறிப் பன்றுமற்றதனாலே
 முனைவன் பாதநன் மலர்பிரிந் திருந்தும்நான் முட்டிலேன்

தலைகீறேன்

இனையன் பாவனையிரும்புகல் மனஞ்செவி யின்னதென்

றறியேனே. 37

ஏனை யாவரும் எய்திட லுற்றுமற் றின்னதென் றறியாத
 தேனை ஆன்நெயைக் கரும்பின் இன் தேறலைச் சிவனை

யென் சிவலோகக்

கோனை மான்அன நோக்கிதன் கூறனைக் குறுகிலேன்

நெடுங்காலம்

஁னனை யானிருந் தோம்புகின் றேன்கெடு வேனுயிரோயாதே.

38

஁ய்வி லாதன உவமனில் இறந்தன ஁ண்மலர்த் தாள்தந்து
 நாயி லாகிய குலத்தினுங் கடைப்படும் என்னைநன் னெறிகாட்டித்
 தாயி லாகிய இன்னருள் புரிந்த என் தலைவனை நனிகாணேன்
 தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை உருள்கிலேன் செழுங்கடல்

புகுவேனே. 39

வேனில் வேள்கணை கிழித்திட மதிசும் அதுதனை
நினையாதே
மான்நி லாவிய நோக்கியர் படிநிடை மத்திடு தயிராகித்
தேன்நி லாவிய திருவருள் புரிந்தவென் சிவனகர் புகப்போகேன்
ஊனில் ஆவியை ஒம்புதற் பொருட்டினும் உண்டுடுத்
திருந்தேனே. 40

5. கைம்மாறு கொடுத்தல்

(கலிவிருத்தம்)

இருகை யானையை ஒத்திருந் தென்னுளக்
கருவை யான்கண்டி லேன் கண்ட தெவ்வமே
வருக வென்று பணித்தனை வானுளோர்க்கு
ஒருவ னேகிற்றி லேன்கிற்பன் உண்ணவே. 41

உண்டொர் ஒண்பொரு ளென்றுணர் வார்க்கெ
பெண்டிர் ஆண்அலி யென்றறி யொண்கிலை
தொண்ட னேற்குள்ள வாவந்து தோன்றினாய்
கண்டுங் கண்டி லேன் என்னகண் மாயமே. 42

மேலை வானவ ரும்மறி யாததோர்
கோல மேயெனை ஆட்கொண்ட கூத்தனே
ஞால மேவிகம் பேயிவை வந்துபோம்
கால மேயுனை யென்றுகொல் காண்பதே. 43

காண லாம்பர மேகட் கிறந்ததோர்
வாணி லாப்பொரு ளேயிங்கொர் பார்ப்பெனப்
பாண னேன்படிற் றாக்கையை விட்டுனைப்
பூணு மாற்றி யேன்புலன் போற்றியே. 44

போற்றி யென்றும் புரண்டும் புகழ்ந்தும் நின்று
ஆற்றன் மிக்கஅன் பாலழைக் கின்றிலேன்
ஏற்று வந்தெதிர் தாமரைத் தாளுறுங்
கூற்ற மன்னதொர் கொள்கையென் கொள்கையே. 45

கொள்ளுங் கில்லெனை யன்பரிற் கூய்ப்பணி
கள்ளும் வண்டும் அறாமலர்க் கொன்றையான்

நள்ளுங் கீழுளும் மேலுளும் யாவுளும்
எள்ளும் எண்ணெயும் போல்நின்ற எந்தையே.

46

எந்தை யாயெம் பிரான்மற்றும் யாவர்க்குந்
தந்தை தாய்தம் பிரான்தனக் கஃதிலான்
முந்தி யென்னுள் புகுந்தனன் யாவருஞ்
சிந்தை யாலும் அறிவருஞ் செல்வனே.

47

செல்வம் நல்குர வின்றிவிண் ணோர்புழுப்
புல்வரம் பின்றி யார்க்கும் அரும்பொருள்
எல்லை யில்கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்
கல்வ கைமனத் தேன்பட்ட கட்டமே.

48

கட்ட றுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரநீறு
இட்ட அன்பரொ டியாவருங் காணவே
பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டி னோடிரண் டும்அறி யேனையே.

49

அறிவ னேயமு தேஅடி நாயினேன்
அறிவ னாகக்கொண் டோஎனை ஆண்டது
அறிவி லாமையன் றேகண்ட தாண்டநாள்
அறிவ னோவல்ல னோ அரு ளீசனே.

50

6. அநுபோக சுத்தி

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

ஈச னேயென் எம்மானே
யெந்தை பெருமான் என்பிறவி
நாச னேநான் யாதுமொன்
றல்லாப் பொல்லா நாயான
நீச னேனை ஆண்டாய்க்கு
நினைக்க மாட்டேன் கண்டாயே
தேச னேஅம் பலவனே
செய்வ தொன்றும் அறியேனே.

51

செய்வ தறியாச் சிறுநாயேன்

செம்பொற் பாத மலர்காணாப்
பொய்யர் பெறும்பே றத்தனையும்
பெறுதற் குரியேன் பொய்யிலா
மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாதம்
மேவக் கண்டுங் கேட்டிருந்தும்
பொய்ய னேன்நான் உண்டுடுத்திங்
கிருப்ப தானேன் போரேறே.

52

போரே றேநின் பொன்னகர்வாய்
நீபோந் தருளி இருள்நீக்கி
வாரே றிளமென் முலையாளோ
டுன்வந் தருள அருள்பெற்ற
சீரே றடியார் நிற்பாதஞ்
சேரக் கண்டுங் கண்கெட்ட
ஊரே றாயிங் குழல்வேனோ
கொடியேன் உயிர்தான் உலவாதே.

53

உலவாக் காலந் தவமெய்தி உறுப்பும்
வெறுத்திங் குனைக் காண்பான்
பலமா முனிவர் நனிவாடப்
பாவி யேனைப் பணிகொண்டாய்
மலமாக் குரம்பை யிதுமாய்க்க
மாட்டேன் மணியே உனைக்காண்பான்
அலவா நிற்கும் அன்பிலேன்
என்கொண் டெழுகேன் எம்மானே.

54

மானேர் நோக்கி உமையாள்
பங்கா வந்திங் காட்கொண்ட
தேனே அமுதே கரும்பின்
தெளிவே சிவனே தென்தில்லைக்
கோனே உன்தன் திருக்குறிப்புக்
கூடு வார்நின் கழல்கூட
ஊனார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங்
கிருப்ப தானேன் உடையானே.

55

உடையா னேநின் றனையுள்கி
 உள்ளம் உருகும் பெருங்காதல்
 உடையா ருடையாய் நிற்பாதஞ்
 சேரக் கண்டிங் கூர்நாயிற்
 கடையா னேன்றெஞ் சுருகாதேன்
 கல்லா மனத்தேன் கசியாதேன்
 முடையார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங்
 கிருப்ப தாக முடித்தாயே.

56

முடித்த வாறும் என்றனக்கே
 தக்க தேமுன் னடியாரைப்
 பிடித்த வாறுஞ் சோராமற்
 சோர னேனிங் கொருத்திவாய்
 துடித்த வாறுந் துகிலிறையே
 சோர்ந்த வாறும் முகங்குறுவேர்
 பொடித்த வாறு மிவையுணர்ந்து
 கேடென் றனக்கே சூழ்ந்தேனே.

57

தேனைப் பாலைக் கன்னலின்
 தெளியை யொளியைத் தெளிந்தார்தம்
 ஊனை உருக்கும் உடையானை
 உம்ப ரானை வம்பனேன்
 நானின் னடியேன் நீயென்னை
 ஆண்டா யென்றால் அடியேற்குத்
 தானுஞ் சிரித்தே யருளலாந்
 தன்மை யாமென் தன்மையே.

58

தன்மை பிறரா லறியாத
 தலைவா பொல்லா நாயான
 புன்மையேனை ஆண்டையா
 புறமே போக விடுவாயோ
 என்னை நோக்கு வார்யாரே
 என்நான் செய்கேன் எம்பெருமான்
 பொன்னே திகழுந் திருமேனி
 எந்தா யெங்குப் புகுவேனே.

59

புகுவே னெனதே நின்பாதம்
 போற்றும் அடியா ருள்நின்று
 நகுவேன் பண்டு தோணோக்கி
 நாண மில்லா நாயினேன்
 நெகுமன் பில்லை நினைக்காண
 நீயாண் டருள அடியேனுந்
 தகுவ னேயென் தன்மையே
 எந்தாய் அந்தோ தரியேனே.

60

7. காருணியத்திரங்கல்

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி வான
 விருத்தனே போற்றி எங்கள் விடலையே போற்றி ஒப்பில்
 ஒருத்தனே போற்றி உம்பர் தம்பிரான் போற்றி தில்லை
 நிருத்தனே போற்றி எங்கள் நின்மலா போற்றி போற்றி.

61

போற்றியோ நமச்சி வாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
 போற்றியோ நமச்சி வாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
 போற்றியோ நமச்சி வாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
 போற்றியோ நமச்சி வாய சயசய போற்றி போற்றி.

62

போற்றியென் போலும் பொய்யர் தம்மைஆட் கொள்ளும் வள்ளல்
 போற்றிநின் பாதம் போற்றி நாதனே போற்றி போற்றி
 போற்றிநின் கருணை வெள்ளப் புதுமதுப்பு வனம் நீர்தீக்
 காற்றிய மானன் வானம் இருசுடர்க் கடவு ளானே.

63

கடவுளே போற்றி யென்னைக் கண்டுகொண் டருளு போற்றி
 விடவுளே உருக்கி யென்னை ஆண்டிட வேண்டும் போற்றி
 உடலிது களைந்திட் டொல்லை உம்பர்தந் தருளு போற்றி
 சடையுளே கங்கை வைத்த சங்கரா போற்றி போற்றி.

64

சங்கரா போற்றி மற்றோர் சரணிலேன் போற்றி கோலப்
 பொங்கரா அல்குற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கரிய வாட்கண்
 மங்கையோர் பங்க போற்றி மால்விடை யூர்தி போற்றி
 இங்கிவ்வாழ் வாற்ற கில்லேன் எம்பிரான் இழித்திட்டேனே.

65

இழித்தனன் என்னை பானே எம்பிரான் போற்றி போற்றி
பழித்திலேன் உன்னை என்னை ஆளுடைப் பாதம் போற்றி
பிழைத்தவை பொறுக்கை எல்லாம் பெரியவர் கடமை போற்றி
ஒழித்திடிவ் வாழ்வு போற்றி உம்பர் நாட் டெம்பிரானே. 66

எம்பிரான் போற்றி வானத் தவரவர் ஏறு போற்றி
கொம்பரார் மருங்குல் மங்கை கூறவெண் நீற போற்றி
செம்பிரான் போற்றி தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி
உம்பரா போற்றி என்னை ஆளுடை ஒருவ போற்றி. 67

ஒருவனே போற்றி ஒப்பில் அப்பனே போற்றி வானோர்
குருவனே போற்றி எங்கள் கோமளக் கொழுந்து போற்றி
வருகவென் றென்னை நிற்பால் வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
தருகநின் பாதம் போற்றி தமிழனேன் தனிமை தீர்த்தே. 68

தீர்ந்தஅன் பாய அன்பர்க் கவரினும் அன்ப போற்றி
பேர்ந்து மென் பொய்ம்மை யாட்கொண் டருளிடும் பெருமை
போற்றி

வார்ந்தநஞ் சயின்று வானோர்க் கமுதம்ஈ வள்ளல் போற்றி
ஆர்ந்தநின் பாதம் நாயேற் கருளிட வேண்டும் போற்றி. 69

போற்றியிப் புவனம் நீர்தீக் காலொடு வான மானாய்
போற்றியெவ் வுயிர்க்குந் தோற்றம் ஆகிநீ தோற்ற மில்லாய்
போற்றியெல் லாவு யிர்க்கும் ஈறாய் நின்மை யானாய்
போற்றியைம் புலன்கள் நின்னைப் புணர்கிலாப் புணர்க் கை
யானே. 70

8. ஆனந்தத் தழுந்தல்

(எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

புணர்ப்ப தொக்க எந்தை யென்னை யாண்டு பூண
நோக்கினாய்
புணர்ப்ப தன்றி தென்றபோது நின்னோ டென்னோ
டென்னிதாம்
புணர்ப்ப தாக அன்றி தாக அன்பு நின்க ழற்கணை
புணர்ப்ப தாக அங்க ணாள புங்க மான போகமே. 71

போகம் வேண்டி வேண்டி லேன்பு ரந்த ராதி யின்பமும்
ஏக நின்க முலிணைய லாதி லேனென் எம்பிரான்
ஆகம் விண்டு கம்பம் வந்து குஞ்சி யஞ்ச லிக்கணை
ஆக என்கை கண்கள் தாரை யாற தாக ஐயனே. 72

ஐய நின்ன தல்ல தில்லை மற்றொர் பற்று வஞ்சனேன்
பொய்க லந்த தல்ல தில்லை பொய்ம்மையேனென் எம்பிரான்
மைக லந்த கண்ணி பங்க வந்து நின்க ழற்கணை
மெய்க லந்த அன்ப ரன்பெ னக்கு மாக வேண்டுமே. 73

வேண்டும் நின்க ழற்க ணன்பு பொய்ம்மை தீர்த்து மெய்ம்மையே
ஆண்டு கொண்டு நாயி னேனை ஆவ வென்ற ருளுநீ
பூண்டுகொண் டடிய னேனும் போற்றி போற்றி யென்று
மென்றும்
மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து மன்ன நின்வ ணங்கவே. 74

வணங்கும் நின்னை மண்ணும் விண்ணும் வே
வணங்கும் நின்னை எயத லுற்று மற்றொ ருண்மை யின்மையின்
வணங்கி யாம்வி டேங்க ளென்ன வந்து நின்ற ருளுதற்கு
இணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க என்கொ லோநி னைப்பதே. 75

நினைப்ப தாக சிந்தை செல்லு மெல்லை யேய வாக்கினால்
தினைத்த னையு மாவதில்லை சொல்ல லாவ கேட்பவே
அனைத் துலகு மாய நின்னை ஐம்பு லன்கள் காண்கிலா
எனைத்தெ னைத்த தெப்பு றத்த தெந்தை பாத மெய்தவே. 76

எய்த லாவ தென்று நின்னை யெம்பி ரானிவ் வஞ்சனேற்கு
உய்த லாவ துன்க ணன்றி மற்றொ ருண்மை யின்மையிற்
பைத லாவ தென்று பாது காத்தி ரங்கு பாவியேற்கு
ஈத லாது நின்க ணொன்றும் வண்ண மில்லை யீசனே. 77

ஈச னேநீ அல்ல தில்லை இங்கும் அங்கு மென்பதும்
பேசி னேனொர் பேத மின்மை பேதை யேனென் எம்பிரான்
நீச னேனை ஆண்டு கொண்ட நின்ம லாவோர் நின்னலால்
தேச னேயோர் தேவ ருண்மை சிந்தி யாது சிந்தையே. 78

சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்குச் சீரில் ஐம்பு லன்களான்
முந்தை யான காலம் நினைவை எய்தி டாத மூர்க்கனென்
வெந்தை யாவி முந்தி லேனென் உள்ளம் வெள்கி விண்டிலேன்
எந்தை யாய நினைவை யின்னம் எய்த லுற்றி ருப்பனே. 79

இருப்பு நெஞ்ச வஞ்ச னேனை ஆண்டு கொண்ட நின்னதாள்
கருப்பு மட்டு வாய்ம டுத்தெ னைக்க லந்து போகவும்
நெருப்பு முண்டு யானு முண்டி ருந்த துண்ட தாயினும்
விருப்பு முண்டு நின்கண் என்கண் என்ப தென்ன விச்சையே. 80

9. ஆனந்த பரவசம்

(கலிநிலைத்துறை)

விச்சக் கேடு பொய்க்காகா தென்றிங் கெனைவைத்தாய்
இச்சைக் கானா ரெல்லாரும் வந்துன் தாள் சேர்ந்தார்
அச்சத் தாலே ஆழ்ந்திடு கின்றே னாரூரெம்
பிச்சைத் தேவா என்னான் செய்கேன் பேசாயே. 81

பேசப் பட்டேன் நின்னடி யாரில் திருநீறே
பூசப் பட்டேன் பூதல ராலுன் அடியானென்று
ஏசப் பட்டேன் இனிப்படு கின்ற தமையாதால்
ஆசைப் பட்டேன் ஆட்பட் டேனுன் அடியேனே. 82

அடியேன் அல்லேன்கொல்லோ தானெனை ஆட் கொண்டிலை
கொல்லோ
அடியா ரானா ரெல்லாரும் வந்துன் தாள்சேர்ந்தார்
செடிசேர் உடலமிது நீக்கமாட்டேன் எங்கள் சிவலோகா
கடியேன் உன்னைக் கண்ணாரக் காணுமாறு காணேனே. 83

காணு மாறு காணேன் உன்னை அந்நாள் கண்டேனும்
பாணே பேசி என் தன்னைப் படுத்ததென்ன பரஞ்சோதி
ஆணே பெண்ணே ஆரமுதே அத்தாசெத்தே போயினேன்
ஏணா ணில்லா நாயினேன் என்கொண் டெழுகேன்
எம்மானே. 84

மானேர் நோக்கி யுமையாள் பங்காமறையீ றறியா

மறையோனே

தேனே அமுதே சிந்தைக்கரியாய் சிறியேன் பிழை பொறுக்குங்
கோனே சிறிதே கொடுமை பறைந்தேன் சிவமாநகர் குறுகப்
போனாரடியார் யானும் பொய்யும் புறமே போந்தோமே. 85

புறமே போந்தோம் பொய்யும் யானும் மெய்யன்பு
பெறவே வல்லேன் அல்லா வண்ணம் பெற்றேன்யான்
அறவேநின்னைச் சேர்ந்த அடியார் மற்றொன் றறியாதார்
சிறவேசெய்து வழிவந்து சிவனே நின்தாள் சேர்ந்தாரே. 86

தாராய் உடையாய் அடியேற் குன்தா ளிணையன்பு
பேரா வுலகம் புக்கா ரடியார் புறமே போந்தேன்யான்
ஊரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைத்தாங் குன்தாளிணை
யன்புக்கு

ஆரா அடியேன் அயலே மயல்கொண் டமுக்கேனே. 87

அமுகேன் நிற்பால் அன்பாம் மனமாய் அழல்சேர்ந்த
மெமுகே அன்னார் மின்னார் பொன்னார் கழல்கண்டு
தொமுகே யுன்னைத் தொடர்ந்தா ரோடுந் தொடராதே
பமுகே பிறந்தேன் என்கொண் டுன்னைப் பணிகேனே. 88

பணிவார் பிணிதீர்த் தருளிப் பழைய அடியார்க்குன்
அணியார் பாதங் கொடுத்தி அதுவும் அரிதென்றால்
திணியார் மூங்கி லனையேன் வினையைப் பொடியாக்கித்
தணியார் பாதம் வந்தொல்லை தாராய் பொய்தீர் மெய் யானே. 89

யானே பொய்என் நெஞ்சம் பொய்என் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அமுதால் உன்னைப் பெறலாமே
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உனைவந் துறுமானே. 90

10.ஆனந்தாதீதம்

(எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

மாறி லாதமாக் கருணை வெள்ளமே
வந்து முந்திநின் மலர்கொள் தாளிணை
வேறி லாப்பதப் பரிசு பெற்றநின்
மெய்ம்மை அன்பருன் மெய்ம்மை மேவினார்
ஈறி லாதநீ எளியை யாகிவந்
தொளிசெய் மானுட மாக நோக்கியுங்
கீறி லாதநெஞ் சுடைய நாயினேன்
கடையன் ஆயினேன் பட்ட கீழ்மையே.

91

மைஇ லங்குநற் கண்ணி பங்கனே
வந்தெ னைப்பணி கொண்ட பின்மழக்
கைஇ லங்குபொற் கிண்ண மென்றலால்
அரியை யென்றுனைக் கருது சின்றிலேன்
மெய்யி லங்குவெண் ணீற்று மேனியாய்
மெய்ம்மை அன்பருன் மெய்ம்மை மேவினார்
பொய்யி லங்கெனைப் புகுத விட்டுநீ
போவ தோசொலாய் பொருத்த மாவதே.

92

பொருத்த மின்மையேன் பொய்ம்மை யுண்மையேன்
போத என்றெனைப் புரிந்து நோக்கவும்
வருத்த மின்மையேன் வஞ்ச முண்மையேன்
மாண்டி லேன்மலர்க் கமல பாதனே
அருத்த மேனியாய் அருள்செய் அன்பரும்
நீயும் அங்கெழுந் தருளி இங்கெனை
இருத்தி னாய்முறை யோவெ னெம்பிரான்
வம்ப னேன்வினைக் கிறுதி யில்லையே.

93

இல்லை நின்கழற் கன்ப தென்கணே
 ஏலம் ஏலுநற் குழலிபங்கனே
 கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்
 டென்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கினாய்
 எல்லை யில்லைநின் கருணை யெம்பிரான்
 ஏது கொண்டுநான் ஏது செய்யினும்
 வல்லை யேயெனக் கின்னும் உன்கழல்
 காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனே.

94

வான நாடரும் அறியொ ணாதநீ
 மறையி லீறுமுன் தொடரொ ணாதநீ
 ஏனை நாடருந் தெரியொ ணாதநீ
 என்னை யின்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா
 ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
 உருகி நான் உனைப் பருக வைத்தவா
 ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா
 நைய வையகத் துடைய விச்சையே.

95

விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய்
 விண்ணும் மண்ணகம் முழுதும் யாவையும்
 வைச்ச வாங்குவாய் வஞ்ச கப்பெரும்
 புலைய னேனையுன் கோயில் வாயிலிற்
 பிச்ச னாக்கினாய் பெரிய அன்பருக்
 குரிய னாக்கினாய் தாம்வ ளர்த்ததோர்
 நச்ச மாமர மாயி னுங்கொலார்
 நானும் அங்ஙனே உடைய நாதனே.

96

உடைய நாதனே போற்றி நின்னலால்
 பற்று மற்றெனக் காவ தொன்றினி
 உடைய னேபணி போற்றி உம்பரார்
 தம்ப ராபரா போற்றி யாரினுங்

கடைய னாயினேன் போற்றி என்பெருங்
கருணை யாளனே போற்றி யென்னைநின்
அடிய னாக்கினாய் போற்றி ஆதியும்
அந்த மாயினாய் போற்றி யப்பனே. 97

அப்ப னேயெனக் கமுத னே
ஆனந்த னேஅகம் நெகஅள் னூறுதேன்
ஒப்ப னேஉனக் குரிய அன்பரில்
உரிய னாயுனைப் பருக நின்றதோர்
துப்ப னேகடர் முடிய னேதுணை
யாள னேதொழும் பாள ரெய்ப்பினில்
வைப்ப னேயெனை வைப்ப தோசொலாய்
நைய வையகத் தெங்கள் மன்னனே. 98

மன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை
மாலும் நான்முகத் தொருவன் யாரினும்
முன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை
முழுதும் யாவையும் இறுதி யுற்ற நாள்
பின்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்
பெய்க ழற்கண் அன் பாயென் நாவினாற்
பன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்
பாவ நாசநின் சீர்கள் பாடவே. 99

பாட வேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்கு
ஆட வேண்டும்நான் போற்றி அம்பலத்
தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டும் நான் போற்றி யிப்புழக்
கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
வீட வேண்டும்நான் போற்றி வீடுதந்
தருளு போற்றி நின்மெய்யர் மெய்யனே. 100

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஉத்தரகோசமங்கையில் அருளியது

6. நீத்தல் விண்ணப்பம்

(பிரபஞ்ச வைராக்கியம்)

(கட்டளைக் கலித்துறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின் தோல்
உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
சடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி ரான்என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே.

1

கொள்ளோர் பிளவக லாத்தடங் கொங்கையர் கொவ்வைச் செவ்வாய்
விள்ளோன் எனினும் விடுதிகண் டாய்நின் விழுத்தொழும்பின்
உள்ளோன் புறமல்லேன் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
கள்ளோன் ஒழியவுங் கண்டுகொண் டாண்டதெக் காரணமே.

2

காருறு கண்ணியர் ஐம்புலன் ஆற்றங் கரைமரமாய்
வேருறு வேனை விடுதிகண் டாய்விளங் குந்திருவா
ருருறை வாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க என்னை வளர்ப்பவனே.

3

வளர்கின்ற நின்கரு ணைக்கையில் வாங்கவும் நீங்கியிப்பால்
மிளர்கின்ற என்னை விடுதிகண்டாய் வெண்மதிக்கொழுந்
தொன்று

ஒளர்கின்ற நீள்முடி உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
தெளிகின்ற பொன்னுமின் னும்அன்ன தோற்றச் செழுஞ் சுடரே.

4

செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலிற் சின்மொழி யாரிற்பன்னாள்
விழுகின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்வெறி வாயறுகால்
உழுகின்ற பூமுடி உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வழிநின்று நின்னரு ளாரமு தூட்ட மறுத்தனனே.

5

மறுத்தனன் யானுன் அருளறி யாமையில் என்மணியே
வெறுத்தெனை நீவிட் டிடுதிகண் டாய்வினையின் தொகுதி
ஒறுத்தெனை ஆண்டுகொள் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
பொறுப்பரன்றேபெரி யோர்சிறு நாய்கள் தம் பொய்யினையே.

6

பொய்யவ னேனைப் பொருளென ஆண்டொன்று
பொத்திக்கொண்ட
மெய்யவனே விட்டிடுதி கண்டாய் விடமுண் மிடற்று
மையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங்கைக்கரசே
செய்யவ னேசிவ னேசிறி யேன்பவந் தீர்ப்பவனே.

7

தீர்க்கின்ற வாரென் பிழையையின் சீரருள் என்கொலென்று
வேர்க்கின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்விர வார்வெருவ
ஆர்க்கின்ற தார்விடை உத்தர கோசமங்கைக்கரசே
ஈர்க்கின்ற அஞ்சொடச் சம்வினை யேனை இருதலையே.

8

இருதலைக் கொள்ளியின் உள்ளெறும் பொத்து நினைப் பிரிந்த
விரிதலை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மூவுலகுக்கு
ஒருதலை வாமன்னும் உத்தர கோசமங்கைக்கரசே
பொருதலை மூவிலை வேல்வலன் ஏந்திப் பொலிபவனே.

9

பொலிகின்ற நின்தாள் புகுதப்பெற் றாக்கையைப் போக்கப்
யெற்று
மெலிகின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்அளி தேர்விளரி
ஒலிநின்ற பூம்பொழில் உத்தர கோசமங்கைக்கரசே
வலிநின்ற திண்சிலை யாலெரித் தாய்புரம் மாறுபட்டே.

10

மாறுபட் டஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப யானுன் மணி மலர்த்தாள்
வேறுபட் டேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்தே
ஊறுமட் டேமன்னும் உத்தர கோசமங்கைக்கரசே
நீறுபட் டேயொளி காட்டும்பொன் மேனி நெடுந்தகையே.

11

நெடுந்தகை நீயென்னை ஆட்கொள்ள யான்ஐம் புலன்கள்

கொண்டு

விடுந்தகை யேனை விடுதிகண் டாய்விர வார்வெருவ
அடுந்தகை வேல்வல்ல உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
கடுந்தகை யேன்உண்ணுந் தெண்ணீர் அமுதப் பெருங் கடலே. 12

கடலினுள் நாய்நக்கி யாங்குன் கருணைக் கடலினுள்ளம்
விடலரி யேனை விடுதிகண் டாய்விட லில்லடியார்
உடலில மேமன்னும் உத்தர கோசமங்கைக்கரசே
மடலின்மட் டேமணி யேஅமு தேயென் மதுவெள்ளமே.

13

வெள்ளத்துள் நாவற் றியாங்குன் அருள்பெற்றுத் துன்பத்
தின்றும்
விள்ளக்கி லேனை விடுதிகண் டாய்விரும் பும் அடியார்
உள்ளத்துள் ளாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
கள்ளத்து ளேற்கரு ளாய்களி யாத களியெனக்கே. 14

களிவந்த சிந்தையொ டுன்கழல் கண்டுங் கலந்தருள
வெளிவந்தி லேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ச் சுடருக் கெல்லாம்
ஒளிவந்த பூங்கழல் உத்தர கோசமங்கைக்கரசே
எளிவந்த எந்தை பிரான்என்னை ஆளுடை என்னப்பனே. 15

என்னை அப் பாஅஞ்சல் என்பவர் இன்றிநின் றெய்த்
தலைந்தேன்
மின்னையொப் பாய்விட் டிடுதிகண் டாயுவ மிக்கின் மெய்யே
உன்னையொப் பாய்மன்னும் உத்தர கோசமங்கைக்கரசே
அன்னையொப் பாய்எனக் கத்தனொப் பாய்என் அரும்
பொருளே. 16

பொருளே தமிழேன் புகலிட மேநின் புகழிகழ்வார்
வெருளே யெனைவிட் டிடுதிகண்டாய் மெய்ம்மையார்
விழுங்கும்
அருளே அணிபொழில் உத்தர கோசமங்கைக்கரசே
இருளே வெளியே இகபர மாகி இருந்தவனே. 17

இருந்தென்னை ஆண்டுகொள் விற்றுக்கொள் ஒற்றிவை

யென்னி னல்லால்

விருந்தின னேனை விடுதிகண் டாய்மிக்க நஞ்சமுதாய்

அருந்தின னேமன்னும் உத்தர கோசமங்கைக்கரசே

மருந்தின னேபிற விப்பிணிப் பட்டு மடங்கினர்கே.

18

மடங்களன் வல்வினைக் காட்டைநின் மன்னருள் தீக்கொளுவும்

விடங்களன் தன்னை விடுதிகண் டாய்என் பிறவியைவே

ரொடுங்களைந் தாண்டுகொள் உத்தர கோசமங்கைக்கரசே

கொடுங்கரிக் குன்றுரித் தஞ்சுவித் தாய்வஞ்சிக் கொம்பினையே. 19

கொம்பரில் லாக்கொடி போல்அல மந்தனன் கோமளமே

வெம்புகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணர் நண்ணு கில்லா

உம்பருள் ளாய்மன்னும் உத்தர கோசமங்கைக்கரசே

அம்பர மேநில னேஅனல் காலொடப் பானவனே.

20

ஆனைவெம் போரிற் குறுந்தா றெனப்புல னால் அலைப்புண்

டேனையெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்வினை யேன் மனத்துத்

தேனையும் பாலையுங் கன்னலையும் அமுதத்தையும் ஒத்து

ஊனையும் என்பினையும் உருக்காநின்ற ஒண்மையனே. 21

ஒண்மைய னேதிரு நீற்றையுத் தூளித் தொளிமிளிரும்

வெண்மைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய் யடியவர்கட்கு

அண்மைய னேயென்றுஞ் சேயாய் பிறர்க்கறி தற்கரிதாம்

பெண்மைய னேதொன்மை ஆண்மையனேஅலிப் பெற்றியனே. 22

பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச் சுருக்குமன்பின்

வெற்றடி யேனை விடுதிகண் டாய்விடி லோகெடுவேன்

மற்றடி யேன்தன்னைத் தாங்குநர் இல்லையென் வாழ்முதலே

உற்றடி யேன்மிகத் தேறிநின் றேனெனக் குள்ளவனே. 23

உள்ளன வேநிற்க இல்லன செய்யுமை யற்றுழனி

வெள்ளன லேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மாத்தடக்கைப்

பொள்ளனல் வேழத் துரியாய் புலனின்கட் போதலொட்டா

மெள்ளனவே மொய்க்கும் நெய்க்குடந் தன்னை எறும் பெனவே. 24

எறும்பிடை நாங்கு மெனப்புல னாலரிப் புண்டலந்த
 வெறுந்தமி யேனை விடுதிகண் டாய்வெய்ய கூற்றொடுங்க
 உறுங்கடிப் போதவை யேயுணர் வுற்றவர் உம்பரும்பர்
 பெறும்பத மேயடி யார்பெய ராத பெருமையனே. 25

பெருநீ ரறச்சிறு மீன்துவண் டாங்கு நினைப்பிரிந்த
 வெருநீர்மை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் கங்கை பொங்கி
 வருநீர் மடுவுள் மலைச்சிறு தோணி வடிவின்வெள்ளைக்
 குருநீர் மதிபொதி யுஞ்சடை வானக் கொழுமணியே. 26

கொழுமணி யேர்நகை யார்கொங்கைக் குன்றிடைச் சென்று
 குன்றி
 விழுமடி யேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ம் முழுதுங் கம்பித்து
 அழுமடி யாரிடை யார்த்துவைத் தாட்கொண்டருளி யென்னைக்
 கழுமணி யேயின்னுங் காட்டுகண் டாய்நின் புலன்கழலே. 27

புலன்கள் திகைப்பிக்க யானுந் திகைத்திங்கொர் பொய்ந்
 நெறிக்கே
 விலங்குகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணும் மண்ணு
 மெல்லாங்
 கலங்கமுந் நீர்நஞ் சமுதுசெய் தாய்கரு ணாகரனே
 துலங்குகின் றேனடி யேனுடை யாயென் தொழுகுலமே. 28

குலங்களைந் தாய்களைந் தாய்என்னைக் குற்றங்கொற்
 றச்சிலையாம்
 விலங்கலெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்பொன்னின்
 மின்னுகொன்றை
 அலங்கலந் தாமரை மேனியப் பாவொப்பி லாதவனே
 மலங்களைந் தாற்கழல் வன்தயி ரிற்பொரு மத்துறவே. 29

மத்துறு தண்தயி ரிற்புலன் தீக்கது வக்கலங்கி
 வித்துறு வேனை விடுதிகண் டாய்வெண் டலை மிலைச்சிக்
 கொத்துறு போது மிலைந்து குடர்நெடு மாலைசுற்றித்
 தத்துறு நீறுட னாரச்செஞ் சாந்தணி சச்சையனே. 30

சச்சைய னேமிக்க தண்புனல் விண்கால் நிலம்நெருப்பாம்
 விச்சைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்வெளி யாய்கரியாய்
 பச்சைய னேசெய்ய மேனிய னேயொண் பட அரவக்
 கச்சைய னேகடந் தாய்தடந் தாள அடற்கரியே. 31

அடற்கரி போல்ஐம் புலன்களுக் கஞ்சி அழிந்தஎன்னை
 விடற்கரி யாய்விட் டிடுதிகண் டாய் விழுத் தொண்டர்க்
 கல்லால்

தொடற்கரி யாய்கடர் மாமணி யேகடு தீச்சுழலக்
 கடற்கரி தாயெழு நஞ்சமு தாக்குங் கறைக்கண்டனே. 32

கண்டது செய்து கருணைமட் டுப்பரு கிக்களித்து
 மிண்டுகின் றேனை விடுதிகண் டாய்நின் விரைமலர்த் தான்
 பண்டுதந் தாற்போற் பணித்துப் பணிசெயக் கூவித் தென்னைக்
 கொண்டெனெந் தாய்களை யாய்களை யாய குதுகுதுப்பே. 33

குதுகுதுப் பின்றிநின் றென்குறிப் பேசெய்து நின்குறிப்பில்
 விதுவிதுப் பேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்ந்தினிய
 மதுமதுப் போன்றென்னை வாழைப் பழத்தின் மனங்கனிவித்து
 எதிர்வதெப் போது பயில்விக் கயிலைப் பரம்பரனே. 34

பரம்பர னேநின் பழஅடி யாரொடும் என்படிறு
 விரும்பர னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மென் முயற்கறையின்
 அரும்பர நேர்வைத் தணிந்தாய் பிறவி ஐவாயரவம்
 பொரும்பெரு மான்வினை யேன்மனம் அஞ்சிப் பொதும்புறவே. 35

பொதும்புறு தீப்போற் புகைந்தெரி யப்புலன் தீக்கதுவ
 வெதும்புறு வேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்நறவம்
 ததும்புமந் தாரத்தில் தாரம் பயின்றுமந் தம்முரல்வண்டு
 அதும்புங் கொழுந்தேன் அவிர்சடை வானத் தடலரைசே. 36

அரைசே அறியாச் சிறியேன் பிழைக்கஞ்ச லென்னின் அல்லால்
 விரைசேர் முடியாய் விடுதிகண் டாய்வெண் நகைக்கருங்கண்
 திரைசேர் மடந்தை மணந்த திருப்பொற் பதப்புயங்கா
 வரைசேர்ந் தடர்ந்தென்ன வல்வினை தான்வந் தடர்வனவே. 37

அடர்புல னால்நிற் பிரிந்தஞ்சி அஞ்சொல்நல் லாரவர்தம்
விடர்விட லேனை விடுதிகண் டாய்விரிந் தேயெரியுஞ்
சுடரனை யாய்கடு காட்டர சேதொழும் பார்க்கமுதே
தொடர்வரி யாய்தமி யேன்தனி நீக்குந் தனித்துணையே. 38

தனித்துணை நீநிற்க யான்தருக் கித்தலை யால்நடந்த
வினைத்துணை யேனை விடுதிகண் டாய்வினையேனுடைய
மனத்துணை யேளன்தன் வாழ்முத லேளனக் கெய்ப்பில்
வைப்பே
தினைத்துணை யேனும் பொறேன் துயராக்கையின் திண்
வலையே. 39

வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர் நோக்கின் வலையிற்பட்டு
மிலைத்தலைந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மதியின்
ஒற்றைக்
கலைத்தலை யாய்கரு ணாகர னேகயி லாயமென்னும்
மலைத்தலை வாமலை யாள்மண வாளஎன் வாழ்முதலே. 40

முதலைச்செவ் வாய்ச்சியர் வேட்கைவெந் நீரிற் கடிப்ப மூழ்கி
விதலைச்செய் வேனை விடுதிகண் டாய்விடக் கூன்மிடைந்த
சிதலைச் செய் காயம் பொறேன்சிவ னேமுறை யோமுறையோ
திதலைச்செய் பூண்முலை மங்கைபங் காஎன் சிவகதியே. 41

கதியடி யேற்குன் கழல்தந் தருளவும் ஊன்கழியா
விதியடி யேனை விடுதிகண் டாய்வெண் தலைமுழையிற்
பதியுடை வாளரப் பார்த்திறை பைத்துச் சுருங்கஅஞ்சி
மதிநெடு நீரிற் குளித்தொளிக் குஞ்சடை மன்னவனே. 42

மன்னவ னேயொன்று மாற்றி யாச்சிறி யேன்மகிழ்ச்சி
மின்னவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மிக்க வேதமெய்ந்நூல்
சொன்னவ னேசொற் கழிந்தவ னேகழி யாத்தொழும்பர்
முன்னவ னேபின்னும் ஆனவ னேயிம் முமுதையுமே. 43

முமுதயில் வேற்கண் ணியரென்னும் மூரித் தழல்முமுகும்
விமுதனை யேனை விடுதிகண் டாய்நின் வெறிமலர்த்தாள்
தொழுதுசெல் வான்நற் றொழும்பரிற் கூட்டிடு சோத்தெம்பிரான்
பழுதுசெய் வேனை விடேலுடை யாய் உன்னைப் பாடுவனே. 44

பாடிற்றி லேன்பணி யேன்மணி நீயொளித் தாய்க்குப்பச்சுன்
வீடிற்றி லேனை விடுதிகண் டாய்வியந் தாங்கலறித்
தேடிற்றி லேன்சிவ னெவ்விடத் தான் எவர் கண்டன ரென்று
ஒடிற்றி லேன்கிடந் துள்ளுரு கேன்றின் றுழைத்தனனே. 45

உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப் பலாப்பழத் தீயினொப்பாய்
விழைதரு வேனை விடுதிகண் டாய்விடின் வேலைநஞ்சுண்
மழைதரு கண்டன் குணமிலி மானிடன் தேய்மதியன்
பழைதரு மாபர னென்றன் றறைவன் பழிப்பினையே. 46

பழிப்பில்நின் பாதப் பழந்தொழும் பெய்தி விழப்பழித்து
விழித்திருந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மணிப் பணிலம்
கொழித்துமந் தாரமந் தாகினி நுந்தும்பந் தப்பெருமை
தழிச்சிறை நீரிற் பிறைக்கலஞ் சேர்தரு தாரவனே. 47

தாரகை போலுந் தலைத்தலை மாலைத் தழலரப்பூண்
வீரஎன் தன்னை விடுதிகண் டாய்விடி லென்னைமிக்கார்
ஆரடி யானென்னின் உத்தர கோசமங் கைக்கரசின்
சீரடி யாரடி யானென்று நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே. 48

சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத் தொழும்பையும் ஈசற்கென்று
விரிப்பிப் பனென்னை விடுதிகண் டாய்விடி ன் வெங்கரியின்
உரிப்பிச்சன் தோலுடைப் பிச்சன்நஞ் குண்பிச்சன் ஊர்ச்
சுகடுகாட்டு
ளரிப்பிச்சன் என்னையும் ஆளுடைப் பிச்சனென் றேகவனே. 49

ஏசினும் யானுன்னை யேத்தினும் என்பிழைக் கேகுழைந்து
வேசறு வேனை விடுதிகண் டாய்செம் பவளவெற்பின்
தேகடை யாயென்னை ஆளுடை யாய்சிற் றுயிர்க்கிரங்கிக்
காய்சின ஆலமுண் டாய்அமு துண்ணக் கடையவனே. 50

திருச்சிற்றம்பலம்

7. திருவெம்பாவை

(சக்தியை வியந்தது)

(கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள்வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின் மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாள் என்னே யென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏக மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசுமலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தனா னந்தன் அமுதன் என்றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடி யோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோ நின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ

வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொடுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக்கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீ யேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

4

மாலறியா நான் முகனுங் காணா மலையினைநாம்

போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மை ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்று
ஓலம் இடி னும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை

நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்

உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாவென் னாமுன்னம் தீசேர் மெமுகொப்பாய்
என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

8

முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்ற உன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கேபாங்கா வோம்
 அன்னவரே எங்கணவராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியே
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

9

பாதாளம் ஏழினும் கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனை முடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவன் ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

10

மொய்யார் தடம் பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட் கொண்ட ருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தனற் றில்லைச் சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

12

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம் பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.

14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால்ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாரொருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்குரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன் பால் திசைமுகன் பால் தேவர்கள் பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடிநலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்கம்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற் போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல் பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கல மென்
 றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி யெல்லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான் முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்ய ஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவண்ணாமலையில் அருளியது

8. திருவம்மாளை

(ஆனந்தக் களிப்பு)

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

செங்கண் நெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
 பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
 எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொண்டு
 தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
 அங்கணன் அந்தணனாய் அறைகூவி வீடருளும்
 அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 1

பாரார் விகம்புள்ளார் பர்தாளத் தார்புறத்தார்
 ஆராலுங் காண்டற் கரியான் எமக்கெளிய
 பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
 வாரா வழியருளி வந்தென் உளம்புகுந்த
 ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
 பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 2

இந்திரனும் மாலயனும் ஏனோரும் வானோரும்
 அந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
 எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
 சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்

பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்தந்த
அந்தமிலா ஆனந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

3

வான்வந்த தேவர்களும் மாலயனோ டிந்திரனும்
கான்நின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்டு
ஊன்வந்து ரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
தேன்வந் தமுதின் தெளிவின் ஒளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

4

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலம்மன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

5

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்
தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாம்மேலை வீடெய்த
ஆட்டான்கொண்டாண்டவா பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

6

ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

7

பண்குமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்குமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்குமந்த கீர்த்தி வியன்மண்ட லத்தீசன்
கண்குமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை

மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

8

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா ஊர்தியான்
கண்டங் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றான்
அண்டமுத லாயினான் அந்தமிலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழவடியார்க் கீந்தருளும்
அண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

9

விண்ணாளந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

10

செப்பார் முலைபங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சருக்குந் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த
அப்பார் சடையப்பன் ஆனந்த வார்கழலே
ஒப்பாக வொப்புவித்த உள்ளத்தா ருள்ளிருக்கும்
அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

11

மைப்பொலியுங் கண்ணிகேள் மாலயனோ டிந்திரனும்
எப்பிறவி யுந்தேட என்னையுந்தன் இன்னருளால்
இப்பிறவி ஆட்கொண்டு இனிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறாய்
எப்பொருட்குந் தானேயாய் யாவைக்கும் வீடாகும்
அப்பொருளாம் நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

12

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
கையானை எங்குஞ் செறிந்தானை அன்பர்க்கு
மெய்யானை அல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
ஐயா றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய் .

13

ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த்தேனை
ஊனையும் நின்றுருக்கி என்வினையை ஒட்டுகந்து
தேனையும் பாலையுங் கன்னலையும் ஒத்தினிய
கோனவன் போல் வந்தென்னைத் தன்தொழும்பிற்

கொண்டருளும்

வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

14

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்தன் வேள்வியினில்
இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட் டெச்சன் தலையரிந்து
அந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஒட்டுகந்த
செந்தார்ப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

15

ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய்என் னுட்கலந்து
தேனாய் அமுதமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழியெமக்குத் தந்தருளும்
தேனார் மலர்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசோர்
ஆனா அறிவாய் அளவிறந்த பல்லுயிர்க்கும்
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்காண் அம்மானாய்.

16

சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்திரள்தோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கிநின்று
ஊடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவேன் உள்ளருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன் கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்து மலர்வேன் அனலேந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

17

கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மாலயனுங் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில்
எளிவந் திருந்திரங்கி எண்ணரிய இன்னருளால்
ஒளிவந்தென் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிதிகழ
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

18

முன்னானை மூவர்க்கும் முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
என்னானை என்னப்பன் என்பார்கட் கின்னமுதை
அன்னானை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 19

பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

கச்சித் திருவேகம்பத்தில் அருளியது

9. திருப்பொற்குண்ணம்

(ஆனந்த மனோலயம்)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

01. முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
நாமகளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன் அம்மானைப் பாடி
ஆடப்பொற் குண்ணம் இடித்துநாமே.
02. பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் குண்ணம் இடிக்க வேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறநிலாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங்குத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் குண்ணம் இடித்துநாமே.

03. சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
 தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
 இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
 எழிற்குடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
 அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்
 ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
 எந்தரம் ஆளுமை யாள் கொழுநற்கு
 ஏய்ந்த பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
04. காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
 காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
 நேச முடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
 பாச வினையைப் பறித்து நின்று
 பாடிப் பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.
05. அறுகெடுப்பார் அய னும்அரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர் கணங்களெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்கவொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
06. உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
 உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி
 மகிழ்ந்து பொற்குண்ணம் இடித்துநாமே.

07. சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 பாடகம் மெல்லடி யார்க்கும் மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடப் பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.
08. வாட்டடங்கண்மட மங்கை நல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
 தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரான் என்று சொல்லிச் சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.
09. வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
10. முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொடாட ஆட
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

11. மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாரும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
12. மையமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
ஐயனை ஐயர்பி ரானை நம்மை
அகப்படுத்தாட் கொண் டருமை காட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
13. மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென் மொழியீர்
என்னுடைய ஆரமு(து) எங்கள் அப்பன்
எம்பெருமான்இம வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
தமையன் எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.
14. சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாய் இதழுந் துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
கற்றைச் சடைமுடி யான் கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

15. ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாகை
நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.
16. ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோடு
ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
தேவர்க னாவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெருமான் புரஞ் செற்றகொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன் செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
17. தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடைபாடி வலக்கையேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.
18. அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
நயந்தனைப் பாடி நின்றாடியாடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

19. வட்டமலர்க் கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தடும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிச்
 கட்டிய மாகணக் கச்சைபாடிச்
 கங்கணம் பாடிச் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டு நின் றாடும் அரவம் பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

20. வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாய்இருளா யினார்க்குத்
 துன்பமுமாய் இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்விடும் ஆயினார்க்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாட .

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

10. திருக்கோத்தும்பி

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

(சிவனோடு ஐக்கியம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
 நாவேறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
 மாவேறு சோதியும் வானவருந் தாமறியாச்
 சேவேறு சேவடிக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ. 1

நானார்என் உள்ளமார் ஞானங்க ளாரென்னை யாரறிவார்
 வானோர் பிரானென்னை ஆண்டிலனேல் மதிமயங்கி
 ஊனா ருடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன்
 தேனார் கமலமே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ. 2

தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறுங் காண்தொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும் புள்ளெக ஆனந்தத் தேன்சொரியுங்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

3

கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும் ஆட்கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
கண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

4

அத்தேவர் தேவர் அவர்தேவ ரென்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பத்தேதும் இல்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

5

வைத்த நிதிபெண்டர் மக்கள்குலங் கல்வியென்னும்
பித்த உலகிற் பிறப்போ டிறப்பென்னும்
சித்த விகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவர்க்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

6

சட்டோ நினைக்க மனத்தமுதாஞ் சங்கரனைக்
கெட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை
ஒட்டாத பாவித் தொழும்பரைநாம் உருவறியோம்
சிட்டாய் சிட்டற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

7

ஒன்றாய் முளைத்தெழுந் தெத்தனையோ கவடுவிட்டு
நன்றாக வைத்தென்னை நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
என்தாதை தாதைக்கும் எம்மனைக்குந் தம்பெருமான்
குன்றாத செல்வற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

8

கரணங்கள் எல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
சரணங்க ளேசென்று சார்தலுமே தான்எனக்கு
மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

9

நோயுற்று மூத்துநான் நுந்துகன்றா யிங்கிருந்து
நாயுற்ற செல்வம் நயந்தறியா வண்ணமெல்லாந்
தாயுற்று வந்தென்னை ஆண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ. 10

வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே
கன்னெஞ் கருக்கிக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
அன்னந் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்
பொன்னங் கழலுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ. 11

நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேதும் இல்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளும்
தாயான ஈசற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ. 12

நான்தனக் கன்பின்மை நானுந்தா னும்அறிவே
தானென்னை ஆட்கொண்ட தெல்லாருந் தாமறிவார்
ஆன கருணையும் அங்குற்றே தானவனே
கோனென்னைக் கூடக் குளிர்ந்தாதாய் கோத்தும்பீ. 13

கருவாய் உலகினுக் கப்புறமாய் இப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழல் மாதினொடும் வந்தருளி
அருவாய் மறைபயில் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ. 14

நானும்என் சிந்தையும் நாயகனுக் கெவ்விடத் தோம்
தானுந்தன் தையலுந் தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல்
வானுந் திசைகளும் மாகடலும் ஆயபிரான்
தேனுந்து சேவடிக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ. 15

உள்ளப் படாத திருவுருவை உள்ளுதலும்
கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரான்எம் பிரான்என்னை வேறே ஆட்
கொள்ளப் பிரானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ. 16

பொய்யாய செல்வத்தே புக்கமுந்தி நாள்தோறும்
மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
ஐயாவென் ஆருயிரே அம்பலவா என்றவன்றன்
செய்யார் மலரடிக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

17

தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமுந் தொக்க வளையு முடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தாதாய் கோத்தும்பீ.

18

கள்ளன் கடியன் கலதியிவன் என்னாதே
வள்ளல் வரவர வந்தொழிந்தான் என்மனத்தே
உள்ளத் துறுதுய ரொன்றொழியா வண்ணமெல்லாம்
தெள்ளுங் கழலுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

19

பூமேல் அயனோடு மாலும் புகலரிதென்று
ஏமாறி நிற்க அடியேன் இறுமாக்க
நாய்மேல் தவிசிட்டு நன்றாய்ப் பொருட்படுத்த
தீமேனி யானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

20

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

11. திருத்தெள்ளேணம்

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

(சிவனோடு அடைவு)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியவோர் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

1

திருவார் பெருந்துறை மேயபிரான் என்பிறவிக்
கருவேர் அறுத்தபின் யாவரையுங் கண்டதில்லை
அருவாய் உருவமும் ஆயபிரான் அவன்மருவுந்
திருவாரூர் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

2

அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்கும்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம் வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பதுகேட் டுலகமெல்லாம்
சிரிக்குந் திறம்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 3

அவமாய தேவர் அவகதியில் அழுந்தாமே
பவமாயங் காத்தென்னை ஆண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும் நாம்ஒழிந்து
சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 4

அருமந்த தேவர் அயன்திருமாற் கரியசிவம்
உருவந்து பூதலத்தோர் உகப்பெய்தக் கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழக் கடைக்கணித்தென் உளம்புகுந்த
திருவந்த வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 5

அரையாடு நாகம் அசைத்த பிரான் அவனியின் மேல்
வரையாடு மங்கைதன் பங்கொடும்வந் தாண்டதிறம்
உரையாட உள்ளொளியாட ஒண்மாமலர்க் கண்களில்நீர்த்
திரையாடு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 6

ஆவா அரிஅயன்இந் திரன்வானோர்க் கரியசிவன்
வாவாவென் றென்னையும் பூதலத்தே வலித்தாண்டு கொண்டான்
பூவார் அடிச்சுவ டென்தலைமேற் பொறித்தலுமே
தேவான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 7

கறங்கோலை போல்வதோர் காயப் பிறப்போ டிறப்பென்னும்
அறம்பாவமென் றிரண்டச்சந் தவிர்த்தென்னை ஆண்டு
கொண்டான்

மறந்தேயுந் தன்கழல்நான் மறவாவண்ணம் நல்கியஅத்
திறம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டோமோ. 8

கன்னாருரித்தென்ன என்னையுந்தன் கருணையினால்
பொன்னார் கழல்பணித் தாண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்னேர் நுடங்கிடைச் செந்துவர்வாய் வெண்ண கையீர்
தென்னா தென்னாவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 9

கனவேயுந் தேவர்கள் காண்பரிய கனைகழலோன்
 புனவே யனவளைத் தோளியொடும் புகுந்தருளி
 நனவே எனைப்பிடித்தாட் கொண்டவா நயந்துநெஞ்சம்
 சினவேற்கண் நீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 10

கயல்மாண்ட கண்ணிதன்பங்கன் எனைக்கலந்தாண்டலுமே
 அயல்மாண் டருவினைச் சுற்றமுமாண் டவனியின்மேல்
 மயல்மாண்டு மற்றுள்ள வாசகம்மாண் டென்னுடைய
 செயல்மாண்ட வாபாடித் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 11

முத்திக் குழன்று முனிவர்குழாம் நனிவாட
 அத்திக் கருளி அடியேனை ஆண்டுகொண்ட
 பத்திக் கடலுட் பதித்த பரஞ்சோதி
 தித்திக்கு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 12

பார்பாடும் பாதாளர் பாடும்விண்ணோர் தம்பாடும்
 ஆர்பாடுஞ் சாரா வகையருளி ஆண்டுகொண்ட
 நேர்பாடல் பாடி நினைப்பரிய தனிப்பெரியோன்
 சீர்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 13

மாலே பிரமனே மற்றொழிந்த தேவர்களே
 நூலே நுழைவரியான் நுண்ணியனாய் வந்தடியேன்
 பாலே புகுந்து பரிந்துருக்கும் பாவகத்தால்
 சேலேர்கண் நீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 14

உருகிப் பெருகி உளங்குளிர முகந்துகொண்டு
 பருகற் கினிய பரங்கருணைத் தடங்கடலை
 மருவித் திகழ்தென்னன் வார்கழலே நினைத்தடியோம்
 திருவைப் பரவிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 15

புத்தன் புரந்தராதியர் அயன்மால் போற்றிசெயும்
 பித்தன் பெருந்துறை மேயபிரான் பிறப்பறுத்த
 அத்தன் அணிதில்லை அம்பலவன் அருட்கழல்கள்
 சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 16

உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாம்
 சவலைக் கடலுளனாய்க் கிடந்து தடுமாறும்
 கவலைக் கெடுத்துக் கழலிணைகள் தந்தருளும்
 செயலைப் பரவிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 17

வான்கெட்டு மாருதம் மாய்ந்தழல்நீர் மண்கெடினும்
 தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக்கு
 ஊன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வு கெட்டென் உள்ளமும்போய்
 நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 18

விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத் தார்வித்து
 மண்ணோர் மருந்தயன் மாலுடைய வைப்படியோம்
 கண்ணார வந்துநின்றான் கருணைக் கழல்பாடித்
 தென்னாதென் னாவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 19

குலம்பாடிக் கொக்கிற கும்பாடிக் கோல்வளையாள்
 நலம்பாடி நஞ்சுண்ட வாபாடி நாஸ்தோறும்
 அலம்பார் புனல்தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
 சிலம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

12. திருச்சாழல்

(சிவனுடைய காருணியம்)

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
 பேசுவதுந் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேட
 பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
 ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ. 1

என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்குந் தானீசன்
 துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது என்னேட
 மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
 தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ. 2

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் காணேடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உலகனைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ. 3

அயனை அனங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கள் மாயாவ டுச்செய்தான் காணேடை
நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ. 4

தக்கனையும் எச்சனையும் தலையறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதான் என்னேடை
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள்
கொடுத்தங்கு
எச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற் றருளினன்காண் சாழலோ. 5

அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழலுருவாய்
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றதுதான் என்னேடை
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றிலனேல் இருவருந்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரந் தவிரார்காண் சாழலோ. 6

மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாயுமது என்னேடை
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாய்ந்திலனேல் தரணி யெல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாஞ் சாழலோ. 7

கோலால மாகிக் குரைகடல்வாய் அன்றெழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன்சதுர்தான் என்னேடை
ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்றயன்மால் உள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ. 8

தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடை
பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதாய்இரு நிலத்தோர்
விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. 9

தானந்தம் இல்லான் தனையடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்தான் காணேட
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்த திருவடிகள்
வானுந்து தேவர்கட்கோர் வான்பொருள்காண் சாழலோ. 10

நங்காய் இதென்னதவம் நரம்போ டெலும்பணிந்து
கங்காளந் தோள்மேலே காதலித்தான் காணேட
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்த ரத்திருவர்
தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ. 11

கானார் புலித்தோல் உடைதலைஊண் காடுபதி
ஆனா லவனுக்கிங் காட்படுவார் ஆரேட
ஆனாலும் கேளாய் அயனுந் திருமாலும்
வானாடர் கோவும் வழியடியார் சாழலோ. 12

மலையரையன் பொற்பாவை வாள்நுதலாள் பெண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டான் என்னுமது என்னேட
உலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனேல் உலகனைத்துங்
கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ. 13

தேன்புக்க தண்பணைகூழ் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னேட
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல் தரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக் கூட்டாங்காண் சாழலோ. 14

கடகரியும் பரிமாவும் தேரும்உகந் தேறாதே
இடபம் உகந் தேறியவா றெனக்கறிய இயம்பேட
தடமதில்கள் அவைமூன்றுந் தழுவெரித்த அந்நாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ. 15

நன்றாக நால்வர்க்கும் நான்மறையின் உட்பொருளை
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேட
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் ஆயிடினுங்
கொன்றான்காண் புரமுன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ. 16

அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையுந் தேவனென்று நண்ணுமது என்னேட
நம்பனையும் ஆமாகேள் நான்மறைகள் தாமறியா
எம்பெருமான் ஈசாவென் றேத்தினகாண் சாழலோ. 17

சலமுடைய சலந்தரன்தன் உடல்தடிந்த நல்லாழி
நலமுனீடய நாரணற்கன் றருளியவா றென்னேட
நலமுடைய நாரணன்தன் நயனம் இடந் தரனடிக்கீழ்
அலராக இடஆழி அருளினன்காண் சாழலோ. 18

அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆரமுதம்
எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்கறிய இயம்பேட
எம்பெருமான் ஏதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடினுந்
தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ. 19

அருந்தவருக் காலின்கீழ் அறமுதலா நான்கனையும்
இருந்தவருக் கருளுமது எனக்கறிய இயம்பேட
அருந்தவருக் கறமுதல்நான் கன்றருளிச் செய்திலனேல்
திருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

13. திருப்புவல்லி

(மாயாவிசயம் நீங்குதல்)

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

இணையார் திருவடி என்தலைமேல் வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்
அணையார் புனற்றில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 1

எந்தையெந் தாய்குற்றம் மற்றுமெல்லாம் என்னுடைய
பந்தம் அறுத்தென்னை ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேனிருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

2

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டான்என் வல்வினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

3

பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்கரசைப் பரவாதே
எண்பட்ட தக்கன் அருக்கன்எச்சன் இந்துஅனல்
விண்பட்ட பூதப் படைவீர பத்திரரால்
புண்பட்ட வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

4

தேனாடு கொன்றை சடைக்கணிந்த சிவபெருமான்
ஊனாடி நாடிவந் துள்புகுந்தான் உலகர்முன்பே
நானாடி ஆடிநின் றோலமிட் நடம்பயிலும்
வானாடர் கோவுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ.

5

எரிமூன்று தேவர்க் கிரங்கியருள் செய்தருளிச்
சிரமூன் றறத்தன் திருப்பருவம் நெரித்தருளி
உருமூன்று மாகி உணர்வரிதாம் ஒருவனுமே
புரமூன் நெரித்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ.

6

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து
இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொ டணிதில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங்கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

7

நெறிசெய் தருளித்தன் சீரடியார் பொன்னடிக்கே
குறிசெய்து கொண்டென்னை ஆண்டபிரான் குணம்பரவி
முறிசெய்து நம்மை முழுதுடற்றும் பழவினையைக்
கிறிசெய்த வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

8

பன்னாள் பரவிப் பணிசெய்யப் பாதமலர்
என் ஆகம் துன்னவைத்த பெரியோன் எழிற்கடராய்க்
கன்னா ருரித்தென்னை யாண்டுகொண்டான் கழலிணைகள்
பொன்னான வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 9

பேராசை யாமிந்தப் பிண்டமறப் பெருந்துறையான்
சீரார் திருவடி யென்தலைமேல் வைத்தபிரான்
காரார் கடல்நஞ்சை உண்டுகந்த கபாலி
போரார் புரம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 10

பாலும் அமுதமுந் தேனுடனாம் பராபரமாய்க்
கோலங் குளிர்ந்துள்ளங் கொண்டபிரான் குரைகழல்கள்
ஞாலம் பரவுவார் நன்னெறியாம் அந்நெறியே
போலும் புகழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 11

வானவன் மாலயன் மற்றுமுள்ள தேவர்கட்கும்
கோனவ னாய்நின்று கூடலிலாக் குணக்குறியோன்
ஆன நெடுங்கடல் ஆலாலம் அமுதுசெய்யப்
போனகம் ஆனவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 12

அன்றால நீழற்கீழ் அருமறைகள் தானருளி
நன்றாக வானவர் மாமுனிவர் நாள்தோறும்
நின்றார ஏத்தும் நிறைகழலோன் புனைகொன்றைப்
பொன்றாது பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 13

படமாக என்னுள்ளே தன்னிணைப்போ தவையளித்திங்கு
இடமாகக் கொண்டிருந் தேகம்பம் மேயபிரான்
தடமார் மதில்தில்லை அம்பலமே தானிடமா
நடமாடு மாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 14

அங்கி அருக்கன் இராவணன் அந் தகன்கூற்றன்
செங்கண் அரிஅயன் இந்திரனுஞ் சந்திரனும்
பங்கமில் தக்கனும் எச்சனுந்தம் பரிசுழியப்
பொங்கியசீர் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 15

திண்போர் விடையான் சிவபுரத்தார் போரேறு
மண்பால் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடிநாம் புவல்லி கொய்யாமோ. 16

முன்னாய மாலயனும் வானவருந் தானவரும்
பொன்னார் திருவடி தாமறியார் போற்றுவதே
என்னாகம் உள்புகுந் தாண்டுகொண்டான் இலங்கணியாம்
பன்னாகம் பாடிநாம் புவல்லி கொய்யாமோ. 17

சீரார் திருவடித் திண்சிலம்பு சிலம்பொலிக்கே
ஆராத ஆசையதாய் அடியேன் அகமகிழத்
தேரார்ந்த வீதிப் பெருந்துறையான் திருநடஞ்செய்
பேரானந் தம்பாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 18

அத்தி யுரித்தது போர்த்தருளும் பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண் டிவ்வுலகிற் பிள்ளையுமாம்
முத்தி முழுமுதலுத் தரகோச மங்கைவள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா புவல்லி கொய்யாமோ. 19

மாவார வேறி மதுரைநகர் புகுந்தருளித்
தேவார்ந்த கோலந் திகழப் பெருந்துறையான்
கோவாகி வந்தெம்மைக் குற்றேவல் கொண்டருளும்
பூவார் கழல்பரவிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பத்தில் அருளியது

14. திருவுந்தியார்

(ஞான வெற்றி)

(கலித்தாழிசை)

திருச்சிற்றம்பலம்

வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல்
உளைந்தன முப்புரம் உந்தீபற
ஒருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற.

ஈரம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தங்கையில்
ஓரம்பே முப்புரம் உந்தீபற
ஒன்றும் பெருமிகை உந்தீபற . 2

தச்சு விடுத்தலுந் தாமடி யிட்டலும்
அச்சு முறிந்ததென் றுந்தீபற
அழிந்தன முப்புரம் உந்தீபற. 3

உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண்டு
எய்யவல் லானுக்கே உந்தீபற
இளமுலை பங்கனென் றுந்தீபற. 4

சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள்
ஓடிய வாபாடி உந்தீபற
உருத்திர நாதனுக் குந்தீபற . 5

ஆவா திருமால் அவிப்பாகங் கொண்டன்று
சாவா திருந்தானென் றுந்தீபற
சதுர்முகன் தாதையென் றுந்தீபற. 6

வெய்யவன் அங்கி விழுங்கத் திரட்டிய
கையைத் தறித்தானென் றுந்தீபற
கலங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. 7

பார்ப்பதி யைப்பகை சாற்றிய தக்கனைப்
பார்ப்பதென் னேஏடி யுந்தீபற
பணைமுலை பாகனுக் குந்தீபற. 8

புரந்தர னாரொரு பூங்குயி லாகி
மரந்தனி லேறினார் உந்தீபற
வானவர் கோனென்றே உந்தீபற . 9

வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திர னார்தலை
துஞ்சின வாபாடி உந்தீபற
தொடர்ந்த பிறப்பற உந்தீபற. 10

ஆட்டின் தலையை விதிக்குத் தலையாகக்
கூட்டிய வாபாடி உந்தீபற
கொங்கை குலுங்கநின் றுந்தீபற. 11

- உண்ணப் புகுந்த பகன்ஒளித் தோடாமே
கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீபற
கருக்கெட நாமெலாம் உந்தீபற. 12
- நாமகள்நாசி சிரம்பிர மன்படச்
சோமன் முகன்நெரித் துந்தீபற
தொல்லை வினைகெட உந்தீபற. 13
- நான்மறை யோனும் மகத்திய மான்படப்
போம்வழி தேடுமா றுந்தீபற
புரந்தரன் வேள்வியி லுந்தீபற. 14
- சூரிய னார்தொண்டை வாயினிற் பற்களை
வாரி நெரித்தவா றுந்தீபற
மயங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. 15
- தக்கனா ரன்றே தலையிழந் தார்தக்கன்
மக்களைச் சூழநின் றுந்தீபற
மடிந்தது வேள்வியென் றுந்தீபற. 16
- பாலக னார்க்கன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே யுந்தீபற
குமரன்தன் தாதைக்கே உந்தீபற. 17
- நல்ல மலரின்மேல் நான்முக னார்தலை
ஒல்லை யரிந்ததென் றுந்தீபற
உகிரால் அரிந்ததென் றுந்தீபற. 18
- தேரை நிறுத்தி மலையெடுத் தான்சிரம்
ஈரைந்தும் இற்றவா றுந்தீபற
இருபதும் இற்றதென் றுந்தீபற. 19
- ஏகாச மிட்ட இருடிகள் போகாமல்
ஆகாசங் காவலென் றுந்தீபற
அதற்கப்பாலுங் காவலென் றுந்தீபற. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

15. திருத்தோணோக்கம்

(பிரபஞ்ச சுத்தி)

(தரவுகொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே என்க்கருதி
பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுண மாகாமே
தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை அம்பலத்தே திருநடஞ்செய்
கூத்தாஉன்சேவடி கூடும் வண்ணந் தோணோக்கம்.

என்றும் பிறந்திறந் தாழாமே ஆண்டுகொண்டான்
கன்றால் விளவெறிந் தான்பிரமன் காண்பரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை அம்பலவன் குணம்பரவித்
துன்றார் குழலினீர் தோணோக்கம் ஆடாமோ.

பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல் விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலசம் ஊனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்கு
அருட்பெற்று நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ.

கற்போலும் நெஞ்சங் கசிந்துருகக் கருணையினால்
நிற்பானைப் போலஎன் நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளி
நற்பாற் படுத்தென்னை நாடறியத் தானிங்ஙன்
சொற்பால தானவா தோணோக்கம் ஆடாமோ.

நிலம்நீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்
உலகே மெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ.

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயம்
தத்தம் மதங்களில் தட்டுருப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும்
அத்தன் கருணையினால் தோணோக்கம் ஆடாமோ.

தீதில்லை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் தாதைதனைத் தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்ப ஈசன் திருவருளால் தேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்.

மானம் அழிந்தோம் மதிமறந்தோம் மங்கைநல்லீர்
வானந் தொழுந்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
ஆனந்தக் கூத்தன் அருள்பெறில்நாம் அவ்வணமே
ஆனந்த மாகிநின் றாடாமோ தோணோக்கம்.

எண்ணுடை மூவர் இராக்கதர்கள் எரிபிழைத்துக்
கண்ணுதல் எந்தை கடைத்தலைமுன் நின்றதற்பின்
எண்ணிலி இந்திரர் எத்தனையோ பிரமர்களும்
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்காண் தோணோக்கம்.

பங்கயம் ஆயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தரன் சேவடி மேல் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரம்மாற் கருளியவாறு
எங்கும் பரவிநாம் தோணோக்கம் ஆடாமோ.

காமனுடலுயிர் காலன்பற் காய்கதிரோன்
நாமகள் நாசிசிரம் பிரமன் கரம்எரியைச்
சோமன் கலைதலை தக்கனையும் எச்சனையுந்
தூய்மைகள் செய்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ.

பிரமன் அரியென் றிருவருந்தம் பேதைமையால்
பரமம் யாம்பரம் என்றவர்கள் பதைப்பொடுங்க
அரனார் அழலுருவாய் அங்கே அளவிறந்து
பரமாகி நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ.

ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலமெல்லாம்
பாழுக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணிவந் தென்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ.

உரைமாண்ட உள்ளொளி உத்தமன்வந் துளம்புகலும்
கரைமாண்ட காமப் பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்தோடத்
துரைமாண்ட வாபாடித் தோணோக்கம் ஆடாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவுத்தரகோசமங்கையில் அருளியது.

16. திருப்பொன்னாசல்

(அருட்சுத்தி)

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிறாக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து
நாராயணன் அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்கு
ஊராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருள்தா ளிணைபாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 1

முன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களுங் காணா மலரடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தான்தெளிந்தங்கு
ஊன்தங்கி நின்றுருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்தங் கிடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 2

முன்னும் ஆதியு மில்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னாறு கோடி யிமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்நீ நெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னாற மன்னுமணி யுத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
பொன்னேறுபூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 3

நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத் தவர்நாதன்
மஞ்சதோய் மாடமணி உத்தர கோசமங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்றமுத முறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வளையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 4

ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
நாணாமே உய்யஆட் கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊணாக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோணார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணார் வனமுலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 5

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்
தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 6

உன்னற் கரியதிரு வுத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடுமணி மயில்போல்
என்னத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 7

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியானை வாயார நாம் பாடிப்
பூலித் தகங்குழைந்து பொன்னாசல் ஆடாமோ. 8

தெங்குலவு சோலைத் திருஉத்தர கோசமங்கை
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

17. அன்னைப் பத்து

(ஆத்தும பூரணம்)

(கலிவிருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதரிந் நாதனார் அன்னே என்னும்.

1

கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உள்நின் றுருக்குவர் அன்னே என்னும்
உள்நின் றுருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால் அன்னே என்னும்.

2

நித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர்
சித்தத் திருப்பரால் அன்னே என்னுஞ்
சித்தத் திருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தர் ஆனந்தரால் அன்னே என்னும்.

3

ஆடரப் பூணுடைத் தோல்பொடிப் பூசிற்றோர்
வேடம் இருந்தவா றன்னே என்னும்
வேடம் இருந்தவா கண்டுகண் டென்னுள்ளம்
வாடும் இதுவென்னே அன்னே என்னும்.

4

நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநன் னாடரால் அன்னே என்னும்
பாண்டிநன் னாடர் பரந்தெழு சிந்தையை
ஆண்டன்பு செய்வரால் அன்னே என்னும்.

5

உன்னற் கரியசீர் உத்தர மங்கையர்
மன்னுவ தென்னெஞ்சில் அன்னே என்னும்
மன்னுவ தென்னெஞ்சில் மாலயன் காண்கிலார்
என்ன அதிசயம் அன்னே என்னும்.

6

வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்திரு முண்டத்தர்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் அன்னே என்னும்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் பாய்பரி மேற்கொண்டென்
உள்ளங் கவர்வரால் அன்னே என்னும்.

7

தாளி அறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர்
ஆளெம்மை ஆள்வரால் அன்னே என்னும்
ஆளெம்மை ஆளும் அடிகளார் தங்கையில்
தாள மிருந்தவாறன்னே என்னும்.

8

தையலோர் பங்கினர் தாபத வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரால் அன்னே என்னும்
ஐயம் புகுந்தவர் போதலும் என்னுள்ளம்
நையுமிது வென்னே அன்னே என்னும்.

9

கொன்றை மதியமுங் கூவிள மத்தமும்
துன்றிய சென்னியர் அன்னே என்னும்
துன்றிய சென்னியின் மத்தம்உன் மத்தமே
இன்றெனக் கானவாறன்னே என்னும்.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

18. குயிற் பத்து

(ஆத்துமவிரக்கம்)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கீத மினிய குயிலே கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாத மிரண்டும் வினவில் பாதாளம் ஏழினுக் கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிற்று நின்ற தொன்மை
ஆதிசுண மொன்று மில்லான் அந்தமில்லான் வரக் கூவாய்.

1

ஏர்தரும் ஏழுல கேத்த எவ்வுரு வந்தன் னுருவாய்
ஆர்கலி சூழ்தென்னிலங்கை அழகம் வண்டோ தரிக்குப்
பேருளின்ப மளித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி நாளைக் கூவாய்.

2

நீல வருவிற் குயிலே, நீள்மணி மாடம் நிலாவுங்
கோல அழகில் திகழுங் கொடி மங்கை உள்ளுறை கோயில்
சீலம் பெரிதும் இனிய திருவுத் தரகோச மங்கை
ஞாலம் விளங்க இருந்த நாயகனை வரக் கூவாய். 3

தேன்பழச் சோலை பயிலுஞ் சிறுகுயிலேயிது கேள்நீ
வான்பழித்திம்மண்புகுந்து மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல்
ஊன்பழித் துள்ளம் புகுந்தென் உணர்வது வாய் வெருத்தன்
மான்பழித் தாண்டமெல் நோக்கி மணாளனை நீவரக் கூவாய். 4

சுந்தரத் தின்பக் குயிலே சூழ்கடர் ஞாயிறு போல
அந்தரத் தேநின் றிழிந்திங் கடியவ ராசை அறுப்பான்
முந்தும் நடுவும் முடிவு மாகிய மூவ ரறியாச்
சிந்துரச் சேவடி யானைச் சேவகனை வரக் கூவாய். 5

இன்பந் தருவன் குயிலே ஏழல கும்முழு தாளி
அன்பன் அமுதளித் தூறும் ஆனந்தன் வான்வந்த தேவன்
நன்பொன் மணிச்சுவ டொத்த நற்பரி மேல்வரு வானைக்
கொம்பின் மிழற்றுங் குயிலே கோகழி நாதனைக் கூவாய். 6

உன்னை உகப்பன் குயிலே உந்துணைத் தோழியும் ஆவன்
பொன்னை அழித்தநன் மேனிப் புகழில் திகழும் அழகன்
மன்னன் பரிமிசைவந்த வள்ளல் பெருந்துறை மேய
தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயங் கன்வரக் கூவாய். 7

வாஇங்கே நீகுயிற் பிள்ளாய் மாலொடு நான்முகன் தேடி
ஓவியவ ருன்னி நிற்ப ஒண்தழல் விண்பிளந் தோங்கி
மேவி அன் றண்டங் கடந்து விரிகுட ராய்நின்ற மெய்யன்
தாவி வரும்பரிப் பாகன் தாழ்சடை யோன்வரக் கூவாய். 8

காருடைப் பொன்திகழ் மேனிக் கடி பொழில் வாழ்ங்குயிலே
சீருடைச் செங்கம லத்தில் திகழுரு வாகிய செல்வன்
பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசம் அறுத்தெனையாண்ட
ஆருடை அம்பொனின் மேனி அமுதினை நீவரக் கூவாய். 9

கொந்தண வும்பொழிற் சோலைக் கூங்குயி லேயிது கேள்நீ
அந்தண னாகிவந் திங்கே அழகிய சேவடி காட்டி
எந்தம ராம்இவ னென்றிங் கென்னையும் ஆட்கொண்டருளும்
செந்தழல் போல்திரு மேனித் தேவர்பி ரான்வரக் கூவாய். 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

19. திருத்தசாங்கம்

(அடிமைகொண்ட முறைமை)

(நேரிசை வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏரார் இளங்கிளியே எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமம் தேர்ந்துரையாய் - ஆரூரன்
செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புபோல்
எம்பெருமான் தேவர்பிரான் என்று. 1

ஏதமிலா இன்சொல் மரகதமே ஏழ்பொழிற்கும்
நாதன்நமை ஆளுடையான் நாடுரையாய் - காதலவர்க்கு
அன்பாண்டு மீளா அருள்புரிவான் நாடொன்றுந்
தென்பாண்டி நாடே தெளி. 2

தாதாடு பூஞ்சோலைத் தத்தாய் நமையாளும்
மாதாடும் பாகத்தன் வாழ்புதியென் - கோதாட்டிப்
பத்தரெல்லாம் பார்மேற் சிவபுரம்போற் கொண்டாடும்
உத்தர கோசமங்கை யூர். 3

செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகிற் செல்வீநஞ் சிந்தைசேர்
ஐயன் பெருந்துறையான் ஆறுரையாய் - தையலாய்
வான்வந்த சிந்தை மலங்கமுவ வந்திழியும்
ஆனந்தங் காணுடையான் ஆறு. 4

கிஞ்சகவாய் அஞ்சகமே கேடில் பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன் மருவும் மலைபகராய் - நெஞ்சத்
திருளகல வாள்வீசி இன்பமரு முத்தி
அருளுமலை என்பதுகாண் ஆய்ந்து. 5

இப்பாடே வந்தியம்பு கூடுபுகல் என்கிளியே
ஒப்பாடாச் சீருடையான் ஊர்வதென்னே - எப்போதும்
தேன்புரையுஞ் சிந்தையராய்த் தெய்வப்பெண் ணைத்திசைப்ப
வான்புரவி யூரும் மகிழ்ந்து. 6

கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய் கோதில் பெருந்துறைக் கோன்
மாற்றாரை வெல்லும் படைபகராய் - ஏற்றார்
அழுக்கடையா நெஞ்சருக மும்மலங்கள் பாயுங்
கழுக்கடைகாண் கைக்கொள் படை. 7

இன்பால் மொழிக்கிள்ளாய் எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
முன்பால் முழங்கும் முரசியம்பாய் - அன்பாற்
பிறவிப் பகைகலங்கப் பேரின்பத் தோங்கும்
பருமிக்க நாதப் பறை. 8

ஆய மொழிக்கிள்ளாய் அள்ளுறும் அன்பர்பால்
மேய பெருந்துறையான் மெய்த்தாரென் - தீயவினை
நாளுமணு காவண்ணம் நாயேனை ஆளுடையான்
தாளிஅறு காம்உவந்த தார். 9

சோலைப் பசுங்கிளியே தூநீர்ப் பெருந்துறைக்கோன்
கோலம் பொலியுங் கொடிகூறாய் - சாலவும்
ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி ஏர்காட்டுங்
கோதிலா ஏறாம் கொடி. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

20. திருப்பள்ளியெழுச்சி

(திரோதான சுத்தி)

(எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றி என் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டு நின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய் எனை யுடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே. 1

அருணன் இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
 அகன்றது உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
 கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
 கடிமலர் மலரமற் றண்ணல் அங் கண்ணாம்
 திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
 அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
 அலைகடலே பள்ளி எழுந்தருளாயே. 2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
 குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
 ஒவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்து
 ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
 தேவநற் செறிகழல் தாளினை காட்டாய்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
 யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே. 3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே. 4

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறியோம் உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே. 5

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார் அணங்கின் மணவாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பீறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

அதுபழச் கவையென அமுதென அறிதற்கு
 அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இது அவன் திருவுரு இவ னவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந்தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எது எமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் னடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
 அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத்தேவந்து வாழச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்

எண்ணகத் தாய் உல குக்குயி ரானாய்
எம்பெருமான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

9

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையின் நாள் நாம்
போக்குகின் றோம் அவமே இந்தப்பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்றவாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவும் நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தருளாயே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

21. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

(அநாதியாகிய சற்காரியம்)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையாள் உன்தன் நடுவிருக்கும் உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப தானால் அடியேன் உன்
அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப் புரியாய்
பொன் னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே என்கருத்து முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே.
முன்னின் றாண்டாய் எனைமுன்னம் யானும் அதுவே
முயல்வுற்றுப்
பின்னின் றேவல் செய்கின்றேன் பிற்பட் டொழிந்தேன்
பெம்மானே
என்னின் றருளி வரநின்று போந்தி டென்னா விடில் அடியார்
உன்னின் றிவனார் என்னாரோ பொன்னம் பலக்கத் துகந்தானே

2

உகந்தா னேஅன் புடைஅடிமைக் குருகாவுள்ளத் துணர்விலியேன்
சகந்தான் அறிய முறையிட்டால் தக்க வாறன் றென்னாரோ
மகந்தான் செய்து வழிவந்தார்வாழ வாழ்ந்தாய் அடியேற்குன்
முகந்தான் தாரா விடின்புடி வேன் பொன்னம் பலத்தெம் முழுமுதலே.

3

முழுமுத லேஐம் புலனுக்கும் மூவர்க் கும்என்த னக்கும்
வழிமுத லேநின் பழவடி யார்தி ரள்வான் குழுமிக்
கெழுமுத லேயருள் தந்திருக்க இரங்குங் கொல்லோ என்று
அமுமது வேயன்றி மற்றென் செய்கேன் பொன்னம் பலத் தரைசே.

4

அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே என்றுன்
அருள்நோக்கி
இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல் ஏசற் றிருந்தே வேசற்றேன்
கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக் காட்சி கொடுத்துன்னடி
யேன்பால்
பிரைசேர் பாலின்நெய் போலப்பேசா திருந்தால் ஏசாரோ.

5

ஏசா நிற்பர் என்னைஉனக் கடியா னென்று பிறரெல்லாம்
பேசா நிற்பர் யான்தானும் பேணா நிற்பேன் நின்னருளே
தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்குந் திருவோ லக்கஞ் சேவிக்க
ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும் எந்தாய் இனித்தான் இரங்காயே.

6

இரங்கும் நமக்கம் பலக்கூத்தன் என்றென் றேமாந் திருப்பேனை
அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டாய் ஆள்வா ரிலிமா டாவேனோ
நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும் நின்று நிலாவி விளையாடும்
மருங்கே சார்ந்து வரஎங்கள்வாழ்வே வாவென் றருளாயே.

7

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல் என்பார்ஆர் இங்குப்
பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே பொன்னம்
பலக்கூத்தா
மருளார் மனத்தோ டுனைப்பிரிந்து வருந்து வேனைவா
வென்றுன்
தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல் செத்தே போனாற் சிரியாரோ.

8

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு திரண்டின் திரு
வார்த்தை
விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வே றிருந்துன் திருநாமந்
தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடுந் தலைவா என்பார் அவர் முன்னே
நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ நம்பி இனித்தான் நல்காயே. 9

நல்கா தொழியான் நமக்கென்றுன் நாமம் பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறா வணங்கா மனத்தால் நினைந்துருகிப்
பல்கா லுன்னைப் பாவித்துப் பரவிப் பொன்னம் பலமென்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி அருளாய் என்னை உடையானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையை நினைந்து
தில்லையில் அருளியது என்பார்.

22. கோயிற்றிருப்பதிகம்

(அநுபோக இலக்கணம்)

(எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தழுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே. 1

அன்பினா லடியே னாவியோ டாக்கை
யானந்த மாய்க்கசிந் துருக
என்பர மல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற் கிலனோர்கைம் மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பு முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெருமானே
சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே. 2

அரைசனே அன்பர்க் கடியனே னுடைய
 அப்பனே ஆவியோ டாக்கை
 புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின் றுருக்கிப்
 பொய்யிருள் கடிந்தமெய்ச் சுடரே
 திரைபொரா மன்னும் அமுதத்தெண் கடலே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 உரையுணர்வு இறந்துநின் றுணர்வதோர் உணர்வே
 யர்னுன்னை உரைக்குமா றுணர்த்தே. 3

உணர்ந்தமா முனிவர் உம்பரோ டொழிந்தார்
 உணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே
 இணங்கிலி எல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே
 எனைப்பிறப் பறுக்கும்எம் மருந்தே
 திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்ததூ வெளியே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 குணங்கள்தா மில்லா இன்பமே உன்னைக்
 குறுகினேற் கினியென்ன குறையே. 4

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
 ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
 மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
 மனத்திடை மன்னிய மன்னே
 சிறைபெறா நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயுந்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 இறைவனே நீயென் உடலிடங் கொண்டாய்
 இனியுன்னை யென்னிரக் கேனே. 5

இரந்திரந் துருக் என்மனத் துள்ளே
 எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
 சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 நிரந்தஆ காயம் நீர்நிலம் தீகால்
 ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
 கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
 கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே. 6

இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்
 தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
 நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
 நீயலால் பிறிதுமற் றின்மை
 சென்றுசென்ற ணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாம்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 ஒன்றும் நீயல்லை அன்றியொன் றில்லை
 யாருன்னை அறியகிற் பாரே.

7

பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்
 பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
 நீருறு தீயே நினைவதேல் அரிய
 நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்
 சீருறு சிந்தை எழுந்ததோர் தேனே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாருற வெனக்கிங் காரய லுள்ளார்
 ஆனந்தம் ஆக்குமென் சோதி.

8

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்
 ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
 ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
 அறுக்கும் ஆனந்தமா கடலே
 தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
 வந்துநின் இணையடி தந்தே.

9

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
 சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
 அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
 யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்

சிந்தையே கோயில் கொண்டஎம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
யான்இதற் கிலன்ஓர்கைம் மாறே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

23. செத்திலாப் பத்து

(சிவானந்தம் அளவறுக் கொணாமை)
(எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்தமு தூறும்
புதும லர்க்கழ லினையடி பிரிந்துங்
கையனேன் இன்னுஞ் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்த னேஅயன் மாற்கறி யொண்ணாச்
செய்யமே னியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

1

புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே
உண்டியாய் அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாரும்நின் மலரடி காணா
மன்ன என்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப்
பற்றினாய் பதையேன் மனம்மிக உருகேன்
பரிகி லேன்பரி யாவுடல் தன்னைச்
செற்றிலேன் இன்னுந் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

2

புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துன்

அருள்பு ரிந்தனை புரிதலுங் களித்துத்
தலையி னால்நடந் தேன்விடைப் பாகா

சங்கரா எண்ணில் வானவர்க் கெல்லாம்
நிலைய னேஅலை நீர்விட முண்ட

நித்த னேஅடை யார்புர மெரித்த
சிலைய னேயெனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

3

அன்ப ராகிமற் றருந்தவம் முயல்வார்

அயனும் மாலுமற் றழலுறு மெழுகாம்
என்ப ராய்நினை வார்எ னைப்பலர்

நிற்க இங்கெனை எற்றினுக் காண்டாய்
வன்ப ராய்முரு டொக்கும்என் சிந்தை

மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது
தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா

திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

4

ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பால்

ஐயனே என்றுன் அருள்வழி யிருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே

நாத னேஉனைப் பிரிவுறா அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழலினை காட்டிக்

காயமா யத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர்தந் தேவர்பி ரானே

திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

5

அறுக்கி லேன்உடல் துணிபடத் தீப்புக்

கார்கி லேன்திரு வருள்வகை யறியேன்

பொறுக்கி லேன்உடல் போக்கிடங் காணேன்

போற்றி போற்றியென் போர்விடைப் பாகா

இறக்கி லேன்உனைப் பிரிந்தினி திருக்க

என்செய் கேன்இது செய்கஎன் றருளாய்

சிறைக்க ணேபுனல் நிலவிய வயல்குழ்

திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

6

மாய நேமறி கடல்விடம் உண்ட

வான வாமணி கண்டத்தெம் அமுதே
நாயி நேன் உனை நினையவும் மாட்டேன்
நமச்சி வாயஎன் றுன்னடி பணியாப்
பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிறைகு லாஞ்சடைப் பிஞ்ஞக னேயோ
சேய னாகிநின் றலறுவ தழகோ
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

7

போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
புரந்த ராதிகள் நிற்கமற் றென்னைக்
கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிக்கொள் கென்றுநின் தொண்டரிற் கூட்டாய்
யாது செய்வதென் றிருந்தனன் மருந்தே
அடிய நேன் இடர்ப் படுவதும் இனிதோ
சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்குழ்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

8

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய்
காலன் ஆர்உயிர் கொண்டபூங் கழலாய்
கங்கை யாய் அங்கி தங்கிய கையாய்
மாலும் ஓலமிட் டலறும் அம் மலர்க்கே
மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்
சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்குழ்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

9

வளைக்கை யானொடு மலரவன் அறியா
வான வாமலை மாதொரு பாகா
களிப்பெ லாம்மிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே
அளித்து வந்தெனக் காவஎன் றருளி
அச்சந் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில்
திளைத்துந் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

24. அடைக்கலப்பத்து

(பக்குவ நிண்ணயம்)

(கலவைப் பாட்டு)

திருச்சிற்றம்பலம்

செழுக்கமலத் திரளனநின் சேவடிசேர்ந் தமைந்த
பழுத்தமனத் தடியருடன் போயினர்யான் பாவியோன்
புழுக்கணுடைப் புன்குரம்பைப் பொல்லாக்கல்வி ஞானமிலா
அழுக்குமனத் தடியேன் உடையாய் உன் அடைக்கலமே. 1

வெறுப்பனவே செய்யுமன் சிறுமையைநின் பெருமையினால்
பொறுப்பவனே அராப்பூண் பவனேபொங்கு கங்கைசடைச்
செறுப்பவ னேநின் திருவரு ளால்என் பிறவியையேவர்
அறுப்பவனே உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலமே. 2

பெரும்பெருமான் என்பிறவியை வேறுத்துப் பெரும்பிச்சுத்
தரும்பெருமான் சதுரப்பெரு மான்என் மனத்தினுள்ளே
வரும்பெருமான் மலரோன்றெடு மாலறி யாமல் நின்ற
அரும்பெருமான் உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலமே. 3

பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள்ளத்தில்நின் கழற்புணை
கொண்டு

இழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர் வான்யான் இடர்க்கடல்வாய்ச்
சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரக் காமச் சுறவெறிய
அழிகின்றனன் உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலமே. 4

சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுன் திறம்மறந்திங்கு
இருள்புரி யாக்கையி லேகிடந் தெய்த்தனன் மைத்தாடங்கண்
வெருள்புரி மான்அன்ன நோக்கிதன் பங்கவிண் ணோர்
பெருமான்

அருள்புரியாய் உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலமே. 5

மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர் வன்மத் திடவுடைந்து
தாழியைப் பாவு தயிர்போல் தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தாள்
வாழியெப் போதுவந் தெநநாள் வணங்குவன் வல்வினையேன்
ஆழியப் பாவுடை யாய்அடி யேன்உன் அடைக்கலமே. 6

மின்கணினார் நுடங்கும் இடையார் வெகுளிவலையில்

அகப்பட்டுப்

புன்கணனாய்ப் புரள்வேனைப் புரளாமற் புகுந்தருளி
என்கணிலே அமுதாறித் தித்தித்தென் பிழைக்கிரங்கும்
அங்கணனே உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. 7

மாவடு வகிரன்ன கண்ணி பங்காநின் மலரடிக்கே
கூவிடுவாய் கும்பிக்கே யிடுவாய்நின் குறிப்பறியேன்
பாவிடையாடுகுழல் போற்கரந்து பரந்ததுள்ளம்
ஆகெடுவேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. 8

பிறிவறியா அன்பர்நின் அருட்பெய்கழல் தாளிணைக்கீழ்
மறிவறியாச் செல்வம்வந்து பெற்றார் உன்னை வந்திப்பதோர்
நெறியறியேன் நின்னையே அறியேன்நின்னையே அறியும்
அறிவறியேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. 9

வழங்குகின் றாய்க்குன் அருளார் அமுதத்தை வாரிக் கொண்டு
விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன் வினையேன்என் விதியின்மையால்
தழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர் பருகத்தந் துய்யக் கொள்ளாய்
அழுங்கு கின்றேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

25. ஆசைப் பத்து

(ஆத்தும இலக்கணம்)
(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கருடக் கொடியோன் காண மாட்டாக் கழற்சே வாடி பென்னும்
பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட பொல்லா மணியேயோ
இருளைத் துரந்திட் டிங்கே வாவென் றங்கே கூவும்
அருளைப் பெறுவான் ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே.

1

மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறாக மூளை என்பு தேயல் போர்த்த
குப்பா யம்புக் கிருக்ககில்லேன் கூவிக் கொள்ளாய் கோவேயோ
எப்பா லவர்க் கும்அப்பாலாம் என்னா முதேயோ
அப்பா காண ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே.

2

சீவார்ந் தீமொய்த் தழுக் கொடு திரியுஞ் சிறுகுடி விதுசிதைபக்
கூவாய் கோவே கூத்தா காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே
தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே சிறிதென் முகநோக்கி
ஆவா என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே.

3

மிடைந்தெலும் பூத்தை மிக்கமுக் கூறல் வீறிலி நடைக்கூடம்
தொடர்ந்தெனை நலியத் துயருறு கின்றேன் சோத்தம்எம்

பெருமானே

உடைந்து நைந்துருகி உன்னொளி நோக்கி உந்திரு மலர்ப்பாதம்
அடைந்து நின்றிடுவான் ஆசைப்பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே.

4

அளிபுண் ணகத்துப் புறந்தோல் மூடி அடியேனுடையாக்கை
புளியம் பழமொத் திருந்தேன் இருந்தும் விடையாய் பொடியாடி
எளிவந் தென்னை ஆண்டு கொண்ட என்னா முதேயோ
அளியன் என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே.

5

எய்த்தேன் நாயேன் இனியிங் கிருக்க கில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய் வாங்காய் வானோர் அறியா மலர்ச்சே வடியானே
முத்தா உன்தன் முகவொளி நோக்கி முறுவல் நகைகாண
அத்தா சால ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. 6

பாரோர் விண்ணோர் பரவி யேத்தும் பரனே பரஞ்சோதி
வாணாய் வாரா வுலகந் தந்து வந்தாட் கொள்வானே
பேரா யிரமும் பரவித் திரிந்தெம் பெருமான் எனஏத்த
ஆரா அமுதே ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. 7

கையால் தொழுதுன் கழற்சே வடிகள் கழுமத் தழுவிக் கொண்டு
எய்யா தென்றன் தலைமேல் வைத்தெம் பெருமான் பெரு
மானென்று

ஐயா என்றன் வாயா லரற்றி அழல்சேர் மெழுகொப்ப
ஐயாற் றரசே ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. 8

செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச் சிவபுர நகர்புக்குக்
கடியார் சோதி கண்டு கொண்டென் கண்ணினை களிகூரப்
படிதா னில்லாப் பரம்பர னேஉன் பழஅடி யார்கூட்டம்
அடியேன் காண ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. 9

வெஞ்சே லனைய கண்ணார்தம் வெகுளி வலையில் அகப்பட்டு
நைஞ்சேன் நாயேன் ஞானச் சுடரே நானோர் துணைகாணேன்
பஞ்சே ரடியாள் பாகத் தொருவா பவளத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

26. அதிசயப் பத்து

(முத்தி இலக்கணம்)
(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

வைப்புமா டென்றும் மாணிக்கத் தொளியென்றும் மனத்திடை
உருகாதே

செப்பு நேர்முலை மடவர லியர்தங்கள் திறத்திடை நைவேனை
ஒப்பி லாதன உவமனி லிறந்தன ஒண்மலர்த் திருப்பாதத்து
அப்பன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 1

நீதி யாவன யாவையும் நினைக்கிலேன் நினைப்பவ ரொடுங்கூடேன்
ஏத மேபிறந் திறந்துழல் வேன்தனை என்னடி யானென்று
பாதி மாதொடுங் கூடிய பரம்பரன் நிரந்தர மாய்நின்ற
ஆதி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 2

முன்னை என்னுடை வல்வினை போயிட முக்கண துடையெந்தை
தன்னை யாவரும் அறிவதற் கரியவன் எளியவன் அடியார்க்குப்
பொன்னை வென்றதோர் புரிசடைமுடிதனில் இளமதி யதுவைத்த
அன்னை ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 3

பித்த னென்றெனை உலகவர் பகர்வதோர் காரணம் இதுகேளீர்
ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருள் கூடிடும் உபாயம தறியாமே
செத்துப் போய்அரு நரகிடை வீழ்வதற் கொருப்படு கின்றேனை
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங்கண்டாமே. 4

பரவு வாரவர் பாடுசென் றணைகிலேன் பன்மலர் பறித் தேத்தேன்
குரவு வார்குழ லார்திறத் தேநின்று குடிகெடு கின்றேனை
இரவு நின்றெரி யாடிய எம்மிறை எரிசடை மிளிர்கின்ற
அரவன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 5

எண்ணி லேன்திரு நாமஅஞ் செழுத்தும்என் ஏழைமை

யதனாலே

நண்ணி லேன்கலை ஞானிகள் தம்மொடு நல்வினை நயவாதே
மண்ணி லேபிறந் திறந்துமண் ணாவதற் கொருப்படுகின்றேனை
அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

6

பொத்தை ஊன்கவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தகம் பொழுகிய

பொய்க்குரை

இத்தை மெய்யெனக் கருதிநின் றிடர்க்கடற் சுழித்தலைப் படுவேனை
முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த பவளத்தின் முழுச்சோதி
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

7

நீக்கி முன்னெனைத் தன்னொடு நிலாவகை குரம்பையிற் புகப்பெய்து
நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து நுகமின்றி

விளாக்கைத்துத்

தூக்கி முன்செய்த பொய்யறத் துகளறுத் தெழுதரு சுடர்ச்சோதி
ஆக்கி ஆண்டுதன் அடியரிற்கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

8

உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் நறுமலர் எழுதரு நாற்றம்போல்
பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள் அப்பொருள் பாராதே
பெற்றவா பெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும் பித்தர்சொல் தெளியாமே
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

9

இருள்தி ணிந்தெழுந் திட்டதோர் வல்வினைச் சிறுகுடில்

இது இத்தைப்

பொருளெ னக்களித் தருநர கத்திடை விழப்புகு கின்றேனைத்
தெருளும் மும்மதில் நொடிவரை இடிதரச் சினப்பதத் தொடுசெந்தீ
அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய அதிசயங் கண்டாமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

27. புணர்ச்சிப் பத்து

(அத்துவித இலக்கணம்)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

சுடர்பொற் குன்றைத் தோளா முத்தை
வாளா தொழும்புகந்து
கடைபட் டேனை ஆண்டுகொண்ட
கருணாலயனைக் கருமால் பிரமன்
தடைபட் டின்னுஞ் சார மாட்டாத்
தன்னைத் தந்தஎன் ஆரமுதைப்
புடைபட் டிருப்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 1

ஆற்ற கில்லேன் அடியேன் அரசே
அவனி தலத்தைம் புலனாய
சேற்றி லமுந்தாச் சிந்தை செய்து
சிவனெம் பெருமான் என்றேத்தி
ஊற்று மணல்போல் நெக்குநெக்கு
உள்ளே உருகி ஓலமிட்டுப்
போற்றி நிற்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 2

நீண்ட மாலும் அயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
ஆண்டு கொண்ட என்ஆ ரமுதை
அள்ளு றுள்ளத் தடியார்முன்
வேண்டுந் தனையும் வாய்விட் டலறி
விரையார் மலர்தூவிப்
பூண்டு கிடப்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 3

அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்

அல்லா தவரும் அமரர் கோனும்
சொல்லிப் பரவும் நாமத் தானைச்

சொல்லும் பொருளும் இறந்த கடரை
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை

நிறையின் அமுதை அமுதின் சுவையைப்
புல்லிப் புணர்வ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே .

4

திகழத் திகழும் அடியும் முடியுங்

காண்பான் கீழ்மேல் அயனும் மாலும்
அகழப் பறந்துங் காண மாட்டா

அம்மான் இம்மா நிலம்முழுதும்
நிகழப் பணிகொண் டென்னை ஆட்கொண்
டாவாஎன்ற நீர்மை யெல்லாம்
புகழப் பெறுவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

5

பரிந்து வந்து பரமா னந்தம்

பண்டே அடியேற் கருள்செய்யப்
பிரிந்து போந்து பெருமா நிலத்தில்
அருமா லுற்றேன் என்றென்று
சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய ஊநீர்
உரோமஞ் சிலிர்ப்ப உகந்தன்பாய்ப்
புரிந்து நிற்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

6

நினையப் பிறருக் கரிய நெருப்பை

நீரைக் காலை நிலனை விசும்பைத்
தனையொப் பாரை யில்லாத் தனியை
நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்த கண்டம்
கனையக் கண்ணீர் அருவி பாயக்
கையுங் கூப்பிக் கடிமலரால்
புனையப் பெறுவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

7

நெக்கு நெக்குள் உருகி உருகி

நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும் எழுந்தும்
நக்கும் அழுதுந் தொழுதும் வாழ்த்தி

நானா விதத்தாற் கூத்தும் நவிறிற்
செக்கர் போலுந் திருமேனி

திகழ நோக்கிச் சிலிர்சிலிர்த்துப்
புக்கு நிற்ப தென்று கொல்லோஎன்

பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

8

தாதாய் மூவே மூலகுக்குந்

தாயே நாயேன் தனையாண்ட
பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தே

பெருந்தேன் பில்க எப்போதும்
ஏதா மணியே என்றென் றேத்தி

இரவும் பகலும் எழிலார் பாதப்
போதாய்ந் தணைவ தென்று கொல்லோஎன்

பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

9

காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதுங்

கண்ணார் விகம்பின் விண்ணோர்க் கெல்லாம்
மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற

முதல்வா முன்னே எனையாண்ட
பார்ப்பா னேஎம் பரமாஎன்று

பாடிப் பாடிப் பணிந்துபாதப்
பூப்போ தணைவ தென்று கொல்லோஎன்

பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

28. வாழாப் பத்து

(முத்தி உபாயம்)

(எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்தளம் பரனே

பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்

சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்

ஆண்டநீ அருளிலை யானால்

வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்

வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

1

வம்பனேன் தன்னை ஆண்டமா மணியே

மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்

உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்

குணர்விறந் துலகமு டுருவும்

செம்பெரு மானே சிவபுரத் தரசே

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

எம்பெரு மானே என்னையாள் வானே

என்னைநீ கூவிக் கொண் டருளே.

2

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்

பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்

தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

ஊடுவ துன்னோ டுவப்பதும் உன்னை

உணர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி

வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்

வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

3

வல்லைவா ளரக்கர் புரமெரித் தானே
 மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
 தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 எல்லைமு வுலகும் உருவியன் றிருவர்
 காணும்நாள் ஆதியீ நின்மை
 வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகளன் றருள்புரி யாயே. 4

பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கநீ யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
 என்றிவை நின்கணை வைத்து
 மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகளன் றருள்புரி யாயே. 5

பஞ்சின்மெல் லடியாள் பங்கநீ யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
 அருளினை மருளினால் மறந்த
 வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகளன் றருள்புரி யாயே. 6

பருதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 திருவுயர் கோலச் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 கருணையே நோக்கிக் கசிந்துளம் உருகிக்
 கலந்துநான் வாழுமா றறியா
 மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகளன் றருள்புரி யாயே. 7

பந்தணை விரலாள் பங்கநீ யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 அந்தமில் அமுதே அரும்பெரும் பொருளே
 ஆரமு தேஅடி யேனை
 வந்துய்ய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே. 8

பாவநா சாவுன் பாதமே யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 தேவர்தந் தேவே சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
 முழங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே
 மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே. 9

பழுதில்தொல் புகழாள் பங்கநீ யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர்
 துணையென நனைவனோ சொல்லாய்
 மழவிடை யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

29. அருட் பத்து

(மகா ஸாயாகுத்தி)
(எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சூரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனுமா லறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 1

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஒலமிட் டலறி
உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 2

எங்கள் நாயகனே என்னுயிர்த் தலைவா
ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கள்நா யகனே தக்கநற் காமன்
தனதுடல் தழலெழ விழித்த
செங்கண்நா யகனே திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அங்கணா அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. 3

கமலநான் முகனுங் கார்முகில் நிறத்துக்
கண்ணனும் நண்ணுதற் கரிய
விமலனே எமக்கு வெளிப்படா யென்ன
வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அமனனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

4

துடிகொள்ளே ரிடையாள் சுரிகுழல் மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கள் தோய் சுவடு
பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோ லிரண்டு
பொங்கொளி தங்குமார் பினனே
செடிகொள்வான் பொழில்குழ் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அடிகளே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

5

துப்பனே தூயாய் தூயவெண் ணீறு
துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்து
ஒப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தின்
உறுசுவை யளிக்கும் ஆரமுதே
செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அப்பனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

6

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
மேவலர் புரங்கள்மூன் றெரித்த
கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
கடுந்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்
செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஐயனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

7

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
 மொட்டறா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
 பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
 பரகதி கொடுத்தருள் செய்யும்
 சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

8

மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
 மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
 பொருளனே புனிதா பொங்குவா ளரவங்
 கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
 தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அருளனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

9

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 இருந்தவா நெண்ணி ஏசறா நினைந்திட்
 டென்னுடை யெம்பிரான் என்றென்று
 அருந்தவா நினைந்தே ஆதரித் தழைத்தால்
 அலைகடல் அதனுளே நின்று
 பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
 போதராய் என்றரு ளாயே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

30. திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

(சற்குரு தரிசனம்)
(எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு
மான்உன் நாமங்கள் பேசுவார்க்கு
இணக்கி லாததோர் இன்ப மேவருந்
துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான்
உணக்கி லாததோர் வித்து மேல்வினை
யாமல் என்வினை ஒத்தபின்
கணக்கி லாத்திருக் கோலம் நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. 1

பிட்டு நேர்பட மண்க மந்த
பெருந்து றைப்பெரும் பித்தனே
சட்ட நேர்பட வந்தி லாத
சழக்க னேன்உனைச் சார்ந்திலேன்
சிட்ட னேசிவ லோக னேசிறு
நாயி னுங்கடை யாயவெங்
கட்ட னேனையும் ஆட்கொள் வான்வந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. 2

மலங்கி னேன்கண்ணின் நீரை மாற்றி
மலங்கெ டுத்தபெ ருந்துறை
விலங்கி னேன்வினைக் கேட னேன்இனி
மேல்வி னைவத றிந்திலேன்
இலங்கு கின்றநின் சேவடிகள்
இரண்டும் வைப்பிட மின்றியே
கலங்கி னேன்கலங் காம லேவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. 3

பூணொணாததொரன்பு பூண்டு
 பொருந்தி நாள்தொறும் போற்றவும்
 நானொணாததொர் நானம் எய்தி
 நடுக்க டலுள் அழுந்திநான்
 பேணொணாதபெருந்துறைப்பெருந்
 தோணி பற்றி யுகைத்தலும்
 கானொணாத்திருக் கோலம் நீவந்து
 காட்டி னாய்கமுகக் குன்றிலே. 4

கோல மேனிவ ராக மேகுண
 மாம்பெருந்துறைக் கொண்டலே
 சீல மேதும் அறிந்தி லாதஎன்
 சிந்தை வைத்த சிகாமணி
 ஞால மேகரி யாக நானுனை
 நச்சி நச்சிட வந்திடும்
 கால மேஉனை ஓதநீ வந்து
 காட்டி னாய்கமுகக் குன்றிலே. 5

பேதம் இல்ல தொர்கற் பளித்த
 பெருந் துறைப்பெரு வெள்ள மே
 ஏத மேபல பேச நீஎனை ஏதி
 லார்முனம் என்செய்தாய்
 சாதல் சாதல்பொல் லாமை யற்ற
 தனிச்ச ரண்சர ணாமெனக்
 காத லால்உனை ஓத நீவந்து
 காட்டி னாய்கமுகக் குன்றிலே. 6

இயக்கி மாரறு பத்து நால்வரை
 எண்குணம் செய்த ஈசனே
 மயக்க மாயதொர் மும்ம லப்பழ
 வல்வினைக்குள் அழுந்தவும்
 துயக்க றுத்தெனை ஆண்டு கொண்டுநின்
 தூய்ம லர்க்கழல் தந்தெனைக்
 கயக்க வைத்தடி யார்மு னேவந்து
 காட்டி னாய்கமுகக் குன்றிலே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்

31. கண்ட பத்து

(திருத்த தரிசனம்)

(தாவு கொச்சகக் கவிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்திரிய வ்யாமயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநாகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே. 1

வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் நிலையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டென்றாற்பறுத்த இணையிலியை
அனைத்துலகுந் தொழந்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. 2

உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புதந்தென் உளம்மன்னிக்
கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயாவைத் தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாயாடி யேன் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே. 3

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்டு நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும்வண்ணம்
பல்லோருங் காணவென்றன் பகபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. 4

சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத் தாட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருருவம் யானெனதென் னுணாமாய்த்துக்
கோதிலமு தானானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே. 5

பிறவிதனை அறமாற்றிப் பிணியுட்பென் நிவையிரண்டும்
உறவினொடும் ஒழியச்சென் றுலகுடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்குழி தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம் பலம்மன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே. 6

பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தனிவன் எனஎன்னை ஆக்குவித்துப் பேராமே
சித்தமெனுந் திண்கயிற்றால் திருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே. 7

அளவிலாப் பாவகத்தால் அழுக்குண்டிங் கறிவின்றி
விளைவொன்றும் அறியாதே வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்கு
அளவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை ஆண்டானைக்
களவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லை கண்டேனே. 8

பாங்கினொடு பரிசொன்றும் அறியாத நாயேனை
ஒங்கியுளத் தொளிவளர உலப்பிலா அன்பருளி
வாங்கிவினை மலம்அறுத்து வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. 9

பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப்
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

32. பிரார்த்தனைப் பத்து

(சதாமுத்தி)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கலந்து நின்னடியா ரோடன்று வாளா களித்தி ருந்தேன்
புலர்ந்து போன காலங்கள் புகுந்து நின்ற திடர்பின்னாள்
உலர்ந்து போனேன் உடையானே உலவா இன்பச் சுடர் காண்பான்
அலந்து போனேன் அருள்செய்யாய் ஆர்வங் கூரஅடியேற்கே. 1

அடியார் சிலருன் அருள்பெற்றார் ஆர்வங் கூர யான்அவமே
முடையார் பிணத்தின் முடிவின்றி முனிவால் அடியேன் மூக்கின்றேன்
கடியே னுடைய கடுவினையைக்களைந்துன் கருணைக்
கடல்பொங்க
உடையாய் அடியேன் உள்ளத்தே ஓவா துருக அரு ளாயே. 2

அருளா ரமுதப் பெருங்கடல்வாய் அடியா ரெல்லாம் புக்கமுந்த
 இருளா ராக்கை யிதுபொறுத்தே எய்த்தேன் கண்டாய்
 எம்மானே
 மருளார் மனத்தோர் உன்மத்தன் வருமால் என்றிங் கெனைக்
 கண்டார்
 வெருளா வண்ணம் மெய்யன்பை உடையாய் பெறநான்
 வேண்டுமே. 3

வேண்டும் வேண்டும் மெய்யடியாருள்ளே விரும்பி எனை
 அருளால்
 ஆண்டாய் அடியேன்இடர்களைந்த அமுதே அருமா மணிமுத்தே
 தூண்டா விளக்கின் கடரனையாய் தொண்ட னேற்கும்
 உண்டாங்கொல்
 வேண்டா தொன்றும் வேண்டாது மிக்க அன்பே மேவுதலே. 4

மேவும் உன்றன் அடியாருள் விரும்பி யானும் மெய்ம்மையே
 காவி சேருங் கயற்கண்ணாள் பங்கா உன்தன் கருணையினால்
 பாவி யேற்கும் உண்டாமோ பரமா னந்தப் பழங்கடல்சேர்ந்து
 ஆவியாக்கை யானெனதென் றியாது மின்றி அறுதலே. 5

அறவே பெற்றார் நின்னன்பர் அந்த மின்றி அகநெகவும்
 புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்பு கின்றேன் உடையானே
 பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு பேரா ஒழியாப் பிரிவில்லா
 மறவா நினையா அளவிலா மாளா இன்ப மாகடலே. 6

கடலே அனைய ஆனந்தங் கண்டா ரெல்லாங் கவர்ந்துண்ண
 இடரே பெருக்கி ஏசற்றிங் கிருத்த லழகோ அடிநாயேன்
 உடையாய் நீயே அருளுதியென் றுணர்த்தா தொழிந்தே
 கழிந்தொழிந்தேன்
 கடரார் அருளால் இருள்நீங்கச் சோதி இனித்தான் துணியாயே. 7

துணியா உருகா அருள்பெருகத் தோன்றுந் தொண்டர்
 இடைப்புகுந்து
 துணியார் மூங்கிற் சிந்தையேன் சிவனே நின்று தேய்கின்றேன்
 அணியா ரடியா ருனக்குள்ள அன்புந் தாராய் அருளளியத்
 தணியா தொல்லை வந்தருளித் தளிர்ப்பொற் பாதந் தாராயே. 8

தாரா அருளொன் றின்றியே தந்தாய் என்றுன் தமரெல்லாம்
 ஆரா நின்றார் அடியேனும் அயலார் போல அயர்வேனோ
 சீரார் அருளாற் சிந்தனையைத் திருத்தி ஆண்ட சிவலோகா
 பேரா னந்தம் பேரமை வைக்க வேண்டும் பெருமானே. 9

மானோர் பங்கா வந்திப்பார் மதுரக் கனியே மனநெகா
 நானோர் தோளாச் சுளையொத்தால் நம்பி இத்தால் வாழ்ந்தாயே
 ஊனே புகுந்த உனையுணர்ந்தே உருகிப் பெருகும் உள்ளத்தைக்
 கோனே அருளுங் காலந்தான் கொடியேற் கென்றோகூடுவதே . 10

கூடிக் கூடி உன்னடியார் குனிப்பார் சிரிப்பார் களிப்பாரா
 வாடி வாடி வழியற்றேன் வற்றல் மரம்போல் நிற்பேனோ
 ஊடி ஊடி உடையாயொடு கலந்துள் ளுருகிப் பெருகிநெக்கு
 ஆடி ஆடி ஆனந்தம் அதுவே யாக அருள்கலந்தே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

33. குழைத்த பத்து

(ஆத்தும நிவேதனம்)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

குழைத்தாற் பண்டைக் கொடுவினை நோய்காவாய் உடையாய்
 கொடுவினையேன்
 உழைத்தா லுறுதி யுண்டோதான் உமையாள் கணவா எனை
 ஆள்வாய்
 பிழைத்தாற் பொறுக்க வேண்டாவோ பிறைசேர் சடையாய்
 முறையோவென்று
 அழைத்தால் அருளா தொழிவதே அம்மானேன் னடியேற்கே. 1

அடியேன் அல்லல் எல்லாம்முன் அகல ஆண்டாய் என்றிருந்
 தேன்
 கொடியே ரிடையாள் கூறாளங் கோவே ஆவா என்றருளிச்
 செடிசேர் உடலைச் சிதையாத தெத்துக் கெங்கள் சிவலோகா
 உடையாய் கூவிப் பணிகொள்ளா தொறுத்தால் ஒன்றும் போதுமே. 2

ஒன்றும் போதா நாயேனை உய்யக் கொண்ட நின்கருணை
இன்றே இன்றிப் போய்த்தோதான் ஏழை பங்கா எங்கோவே
குன்றே அனைய குற்றங்கள் குணமா மென்றே நீகொண்டால்
என்றான் கெட்ட திரங்கிடாய் எண்தோள் முக்கண் எம்மானே. 3

மானேர் நோக்கி மணவாளா மன்னே நின்சீர் மறப்பித்திவ்
வூனே புகளன் தனைநாக்கி உழலப் பண்ணு வித்திட்டாய்
ஆனால் அடியேன் அறியாமை அறிந்து நீயே அருள்செய்து
கோனே கூவிக் கொள்ளுநாள் என்றென் றுன்னைக் கூறுவதே. 4

கூறும் நாவே முதலாகக் கூறுங் கரணம் எல்லாம்நீ
தேறும் வகைநீ திகைப்பும் நீ தீமை நன்மை முழுதும் நீ
வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை உன்னை
விரித்துரைக்கில்
தேறும் வகைஎன் சிவலோகா திகைத்தால் தேற்ற வேண் டாவோ. 5

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட முழுதுந் தருவோய்நீ
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டி என்னைப்
பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய் யானும் அதுவேவேண்டின்
அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும் உன்றன்
விருப்பன்றே. 6

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமுங்
குன்றே அனையாய் என்னைஆட் கொண்ட போதே
கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையூ றெனக்குண்டோ எண்தோள்முக்கண்
எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே. 7

நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே வைத்திட் டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக் கடவேன் நானோதான் என்ன தோஇங் கதிகாரம்
காயத் திடுவாய் உன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே. 8

கண்ணார் நுதலோய் கழலிணைகள் கண்டேன் கண்கள்களிகூர
எண்ணா திரவும் பகலும்நான் அவையே எண்ணும் அதுவல்லால்
மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும் வந்துன் கழற்கே புகுமாறும்
அண்ணா எண்ணக் கடவேனோ அடிமை சால அழகுடைத்தே.

9

அழகே புரிந்திட் டடிநாயேன் அரற்று கின்றேன் உடையானே
திகழா நின்ற திருமேனி காட்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
புகழே பெரிய பதம்எனக்குப் புராண நீதந் தருளாதே
குழகா கோல மறையோனே கோனே என்னைக் குழைத் தாயே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

34. உயிருண்ணிப் பத்து

(சிவானந்த மேலிடுதல்)

(கலிவிருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பைந்நாப்பட அரவேரல்குல் உமைபாகம் தாய்என்
மெய்ந்நாள் தொறும் பிரியாவினைக் கேடாவிடைப் பாகா
செந்நாவலர் பரசம்புகழ்த் திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
எந்நாள்களித் தெந்நாள் இறுமாக்கேன் இனியானே.

1

நானாரடி யணைவானொரு நாய்க்குத் தவிசிட்டிங்கு
ஊனாருடல் புகுந்தான்உயிர் கலந்தான்உளம் பிரியான்
தேனார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவான்
வானோர்களும் அறியாததோர் வளம்ஈந்தனன் எனக்கே.

2

எனைநானென்ப தறியேன்பகல் இரவாவதும் அறியேன்
மனவாசகங் கடந்தான் எனை மத்தோன்மத்த னாக்கிச்
சினமால்விடை உடையான்மன்னு திருப்பெருந்துறை உறையும்
பனவன்எனைச் செய்தபடி றறியேன் பர்ஞ்சுடரே.

3

வினைக்கேடரும் உளரோபிறர் சொல்லீர்விய னுலகில்
எனைத்தான்புகுந் தாண்டான்என தென்பின்புரையுருக்கிப்
பினைத்தான்புகுந் தெல்லேபெருந் துறையில்உறை பெம்மான்
மனத்தான் கண்ணின் அகத்தான்மறு மாற்றத் திடையானே.

4

பற்றாங்கவை அற்றீர் பற்றும் பற்றாங்கது பற்றி
நற்றாங்கதி அனா வோமெனிற் கெடுவீபோடி வாம்ரின்
தெற்றார்சடை முடி யான்மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைசீர்
கற்றாங்கவன் கழல்பேணின் ரொடுங்கடுமின் கலந்தே. 5

கடலின்திரை யதுபோல்வரு கலக்கம்மலம் அறுத்தென்
உடலும்என துயிரும்புகுந் தொழியாவண்ணாம் நிறைந்தான்
கடருஞ்சுடர் மதிசூடிய திருப்பெருந்துறை உறையும்
படருஞ்சடை மகுடத்தெங்கள் பரந்தான் செய்தபடிநே. 6

வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன்செல்வம் வேண்டேன்
மண்ணும் விண்ணும்
வேண்டேன்பிறப் பிறப்புச்சிவம் வேண்டார்தமை நாளுந்
தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன் மன்னு திருப்பெருந்துறை
இறைதான்
பூண்டேன்புறம் போகேன்இனிப் புறம்போகெனா டேனே. 7

கோற்றேன்எனக் கென்கோகுகரை கடல்வாய்அமு தென்கோ
ஆற்றேன்எங்கள் அரனே அரு மருந்தேஎன தரசே
சேற்றார்வயல் புடைசூழ்தரு திருப்பெருந்துறை உறையும்
நீற்றார்தரு திருமேனிநின் மலனேஉனை யானே. 8

எச்சம்அறி வேன்நான்எனக் கிருக்கின்றதை அறியேன்
அச்சோஎங்கள் அரனே அரு மருந்தேஎன தழுதே
செச்சைமலர் புரைமேவியன் திருப்பெருந்துறை உறைவான்
நிச்சம்என நெஞ்சில்மன்னி யானாகிநின் றானே. 9

வான்பாவிய உலகத்தவர் தவமேசெய அவமே
ஊன் பாவிய உடலைச்சுமந் தடவிமர மானேன்
தேன்பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
நான்பாவியன் ஆனால்உனை நல்காயென லாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது
35. அச்சப் பத்து

(ஆனந்த முறுதல்)
(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம் மெய்யும்
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல் கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி
மற்றும்ஓர் தெய்வந் தன்னை உண்டென நினைந்தெம் பெம்மாற்
கற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 1

வெருவரேன் வேட்கை வந்தால் வினைக்கடல் கொளி னும்
இருவரால் மாறு காணா எம்பிரான் தம்பி ரானாம்
திருவுரு அன்றி மற்றோர் தேவரெத் தேவரென்
அருவரா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 2

வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன் வளைக்கையார் கடைக்கண்
என்பெலாம் உருக நோக்கி அம்பலத்தாடு கின்ற
எம்பொலா மணியை ஏத்தி இனிதருள் பருக மாட்டா
அன்பிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 3

கிளியனார் கிளவி அஞ்சேன் அவர்கிறி முறுவல் அஞ்சேன்
வெளியேநீ றாடும் மேனி வேதியன் பாதம் நண்ணித்
துளியுலாம் கண்ண ராகித் தொழுதழு துள்ளம் நெக்கிங்கு
அளியிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 4

பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன் பிறப்பினோ டிறப்பும்
துணிநிலா அணியி னான்தன் தொழும்ப ரோடமுந்தி அம்மால்
திணிநிலம் பிளந்துங் காணாச் சேவடி பரவி வெண்ணீறு
அணிகிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே. 5

வாளுலாம் ளரியும் அஞ்சேன் வரைபுரண் டிடினும் அஞ்சேன்
தோளுலாம் நீற்றன் ஏற்றன் சொற்பதம் கடந்த அப்பன்
தாளதா மரைக ளேத்தித் தடமலர் புனைந்து நையும்
ஆளலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 6

தகைவிலாப் பழியும் அஞ்சேன் சாதலை முன்னம் அஞ்சேன்
புகைமுகந் தெரிகை வீசிப் பொலிந்தஅம் பலத்து ளாடும்
முனைநகைக் கொன்றை மாலை முன்னவன் பாத மேத்தி
அகம்நெகா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 7

தறிசெறி களிறும் அஞ்சேன் தழல்விழி உழுவை அஞ்சேன்
வெறிகமழ் சடையன் அப்பன் விண்ணவர் நண்ண மாட்டாச்
செறிதரு கழல்க ளேத்திச் சிறந்தினி திருக்க மாட்டா
அறிவிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 8

மஞ்சலாம் உருமும் அஞ்சேன் மன்னரோ டுறவும் அஞ்சேன்
நஞ்சமே அமுதமாக்கும் நம்பிரான் எம்பி ரானாய்ச்
செஞ்செவே ஆண்டு கொண்டான் திருமுண்டம் தீட்ட மாட்டா
தஞ்சுவா ரவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 9

கோணிலா வாளி அஞ்சேன் கூற்றுவன் சீற்றம் அஞ்சேன்
நீணிலா அணியி னானை நினைந்துரைந் துருகி நெக்கு
வாணிலாங் கண்கள் சோர வாழ்த்திநின் றேத்த மாட்டா
ஆணலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

36. திருப்பாண்டிப் பதிகம்

(சிவானந்த விளைவு)

(கட்டளைக் கலித்துறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப் பாண்டியற் காரமுதாம்
ஒருவரை ஒன்று மிலாதவரைக் கழற்போ திறைஞ்சித்
தெரிவர நின்றுருக் கிப்பரி மேற்கொண்ட சேவகனார்
ஒருவரை யன்றி உருவறி யாதென்றன் உள்ளமதே. 1

சதுரை மறந்தறி மால்கொள்வர் சார்ந்தவர் சாற்றிச்சொன்னோம்
கதிரை மறைத்தன்ன சோதி கழுக்கடை கைப்பிடித்துக்
குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு மேற்குடி கேடுகண்டர்
மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப் போட மறித்திடுமே. 2

நீரின்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக் குளிக்கின்ற நெஞ்சங் கொண்டார்
பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனார்
ஓரின்ப வெள்ளத் துருக்கொண்டு தொண்டரை உள்ளங் கொண்டார்
பேரின்ப வெள்ளத்துட் பெய்கழ லேசென்று பேணுமினே. 3

செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர் செல்லன்மின் தென்னன் நன்னாட்
டிறைவன் கிளர்கின்ற காலமிக் காலம்எக் காலத்துள்ளும்
அறிவொண் கதிர்வாள் உறைகழித் தானந்த மாக்கடவி
எறியும் பிறப்பை எதிர்ந்தார் புரள இருநிலத்தே. 4

காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்ம்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டான்எங்கள் பாண்டிப் பிரான்தன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே. 5

பாண்டிய மாயா இருள்கெட எப்பொரு ளும்விளங்கத்
தூண்டிய சோதியை மீனவ னுஞ்சொல்ல வல்லன் அல்லன்
வேண்டிய போதே விலக்கிலை வாய்தல் விரும்புமின்தாள்
பாண்டிய னாரருள் செய்கின்ற முத்திப் பரிசிதுவே. 6

மாயவ னப்பரி மேல்கொண்டு மற்றவர் கைக்கொளலும்
போயறும் இப்பிறப் பென்னும் பகைகள் புகுந்தவருக்கு
ஆய அரும்பெருஞ் சீருடைத் தன்னரு ளேஅருளுஞ்
சேயநெடுங்கொடைத் தென்னவன் சேவடி சேர்மின் களே. 7

அழிவின்றி நின்றதோர் ஆனந்த வெள்ளத் திடையமுத்திக்
கழிவில் கருணையைக் காட்டிக் கடிய வினையகற்றிப்
பழமலம் பற்றறுத் தாண்டவன் பாண்டிப் பெரும்பதமே
முழுதுல குந்தரு வான்கொடையேசென்று முந்துமினே. 8

விரவிய தீவினை மேலைப் பிறப்புமுந் நீர்கடக்கப்
பரவிய அன்பரை என்பருக் கும்பரம் பாண்டியனார்
புரவியின் மேல்வரப் புந்திகொளப்பட்ட பூங்கொடியார்
மாவியன் மேல்கொண்டு தம்மையுந் தாம் அறியார்மறந்தே. 9

கூற்றைவென் றாங்கைவர் கோக்களை யும்வென் றிருந்தழகால்
வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந் தானும்ஓர் மீனவன்பால்
ஏற்றுவந் தாருயி ருண்ட திறலொற்றைச் சேவகனே
தேற்றமி லாதவர் சேவடி சிக்கெனச் சேர்மின்களே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தோணிபுரத்தில் அருளியது

37. பிடித்த பத்து

(முத்திக் கலப்புரைத்தல்)
(எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெருமானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

1

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்தெனை ஆண்ட
கடவுளே கருணைமா கடலே
இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

2

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

3

அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர் கனியே
 பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
 பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
 போகமே யோகத்தின் பொலிவே
 தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

4

ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே அடியேன்
 உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
 மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலி யேற்கு
 விழுமிய தளித்ததோ ரன்பே
 செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
 செல்வமே சிவபெருமானே
 எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

5

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்
 டளவிலா ஆனந்த மருளிப்
 பிறவிவே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
 பிஞ்ஞகா பெரியஎம் பொருளே
 திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

6

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
 பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
 பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
 பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
 தேகடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
 செல்வமே சிவபெருமானே
 ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

7

அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
 ஆதியே யாதும் ஈறில்லாச்
 சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
 பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
 எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 8

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 9

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
 பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
 என்பெலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
 ஈசனே மாசிலா மணியே
 துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காந்
 தொடக்கெலாம் அறுத்தநற் சோதி
 இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந் துறையில் அருளியது

38. திருவேசறவு

(சுட்டறிவு ஒழித்தல்)

(கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்தீர்த்தென் என்புருக்கிக்
 கரும்புதரு சுவைஎனக்குக் காட்டினை உன் கழலிணைகள்
 ஒருங்குதிரை உலவுச்சடை உடையானே நரிகளெல்லாம்
 பெருங்குதிரை ஆக்கியவா றன்றே உன் பேரருளே. 1

பண்ணார்ந்த மொழிமங்கை பங்காநின் ஆளானார்க்கு
உண்ணார்ந்த ஆரமுதே உடையானே அடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பறுத்திட டாள்வாய்நீ வாவென்னக்
கண்ணார உய்ந்தவா றன்றே உன் கழல்கண்டே.

2

ஆதமிலி யான்பிறப் பிறப்பென்னும் அருநரகில்
ஆர்தமரும் இன்றியே அழுந்துவேற்கு ஆஆ வென்று
ஓத(ம்)மலி நஞ்சுண்ட உடையானே அடியேற்குன்
பாதமலர் காட்டியவா றன்றே எம்பரம்பரனே.

3

பச்சைத்தால் அரவாட்டி படர்சடையாய் பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே அடியேனை உய்யக்கொண்டு
எச்சத்தார் சிறுதெய்வம் ஏத்தாதே அச்சோஎன்
சித்தத்தா றுய்ந்தவா றன்றே உன் திறம் நினைந்தே.

4

கற்றறியேன் கலைஞானம் கசிந்துருகேன் ஆயிடினும்
முற்றறியேன் பிறதெய்வம் வாக்கியலால் வாய்கழல் வந்து
உற்றிறுமாந் திருந்தேன்எம் பெருமானே அடியேற்குப்
பொற்றவிக நாய்க்கிடுமா றன்றே நிற்பொன்னருளே.

5

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர நடுங்குவேன் நின்னருளால்
உய்ஞ்சேன்எம் பெருமானே உடையானே அடியேனை
அஞ்சேலென்றாண்டவா றன்றே அம்பலத்தமுதே.

6

என்பாலைப் பிறப்பறுத்திங் கிமையவர்க்கும் அறிய வொண்ணாத்
தென்பாலைத்திருப்பெருந்துறையுறையுஞ்சிவபெருமான்
அன்பால்நீ அகம்நெகவே புகுந்தருளி ஆட்கொண்டது
என்பாலே நோக்கியவா றன்றே எம் பெருமானே.

7

மூத்தானே மூவாத முதலானே முடிவில்லா
ஓத்தானே பொருளானே உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்ப்
பூத்தானே புகுந்திங்குப் புரள்வேனைக் கருணையினால்
பேர்த்தே நீ ஆண்டவா றன்றே எம் பெருமானே.

8

மருவினிய மலர்ப்பாதம் மனத்தில்வளர்ந் துள்ளருகத்
தெருவுதொறும் மிக அலறிச் சிவபெருமா னென்றேத்திப்
பருகியநின் பரங்கருணைத் தடங்கடலிற் படிவாமாறு
அருளெனக்கிங் கிடைமருதே இடங்கொண்ட அம்மானே.

9

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்இன் அமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூரில் அருளியது

39. திருப்புலம்பல்

(சிவானந்த முதிர்வு)

(கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூங்கமலத் தயனொடுமால் அறியாத நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறாவெண் ணீறாடி
ஒங்கெயில்கூழ் திருவாரூர் உடையானே அடியேன் நின்
பூங்கழல்கள் அவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே. 1

சடையானே தழலாட தயங்குமு விலைச் சூலப்
படையானே பரஞ்சோதீ பசுபதீ மழுவெள்ளை
விடையானே விரிபொழில் சூழ் பெருந்துறையாய்
அடியேன் நான்
உடையானே உனையல்லா துறுதுணைமற் றறியேனே. 2

உற்றாரை யான் வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்
வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தா உன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

40. குலாப் பத்து

(அநுபவம் இடையீடுபடாமை)

(கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓடுங் கவந்தியுமே உறவென்றிட் டுள்கசிந்து
தேடும் பொருளுஞ் சிவன் கழலே எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிருங் குமண்டையிடக் குனித்தடியேன்
ஆடுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 1

துடியேர் இடுகிடைத் தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடியேறு தீமைகள் எத்தனையுஞ் செய்திடினும்
முடியேன் பிறவேன் எனைத்தனதாள் முயங்கு ித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 2

என்புள் ளருக்கி இருவினையை ஈடழித்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய உள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 3

குறியும் நெறியுங் குணமுமிலார் குழாங்கள்தமைப்
பிறியும் மனத்தார் பிறிவரிய பெற்றியனைச்
செறியுங் கருத்தில் உருத்தமுதாஞ் சிவபதத்தை
அறியுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 4

பேருங் குணமும் பிணிப்புறும்இப் பிறவினைத்
தூரும் பரிசு துரிசறுத்துத் தொண்டரெல்லாம்
சேரும் வகையாற் சிவன் கருணைத் தேன்பருகி
ஆருங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 5

கொம்பில் அரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்துடலம் மாண்டிங்ஙன் போகாமே
நம்புமென் சிந்தை நணுகும் வண்ணம் நானணுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 6

மதிக்குந் திறலுடைய வல்அரக்கன் தோள் நெரிய
மிதிக்குந் திருவடி எந்தலைமேல் வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பசுபாசம் ஒன்றுமிலோம் எனக்களித்திங்கு
அதிர்க்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 7

இடக்குங் கருமுருட் டேனப்பின் கானகத்தே
நடக்குந் திருவடி எந்தலைமேல் நட்டமையால்
கடக்குந் திறல்ஐவர் கண்டகர்தம் வல்லாட்டை
அடக்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 8

பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயனிலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டுத்
தாட்செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கென் புந்தலையால்
ஆட் செய் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 9

கொம்மை வரிமுலைக் கொம்பனையாள் கூறனுக்குச்
செம்மை மனத்தால் திருப்பணிகள் செய்வேனுக்கு
இம்மை தரும்பயன் இத்தனையும் ஈங்கொழிக்கும்
அம்மை குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

41. அற்புதப் பத்து

(அநுபவம் ஆற்றாமை)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

மைய லாய்இந்த மண்ணிடை வாழ்வெனும் ஆழியுளகப்பட்டுத்
தைய லாரெனுஞ் சுழித்தலைப் பட்டுநான் தலைதடு மாறாமே
பொய்யெ லாம்விடத் திருவருள் தந்துதன் பொன்னடி

யிணைகாட்டி

மெய்ய னாய்வெளி காட்டி முன் நின்றதோர் அற்புதம்

விளம்பேனே. 1

ஏய்ந்த மாமல ரிட்டுமுட் டாததோர் இயல்பொடும் வணங்காதே
சாந்த மார்முலைத் தைபல்நல் லாரொடுந் தலைதடு மாறாகிப்
போந்து யான்துயர் புகாவணம் அருள்செய்து பொற்கழ
லிணைகாட்டி

வேந்த னாய்வெளி யேஎன்முன் நின்றதோர் அற்புதம்

விளம்பேனே. 2

நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து நானென

தெனும்மாயக்

கடித்த வாயிலே நின்றுமுன் வினைமிகக் கழறியே திரிவேனைப்
பிடித்து முன்னின்றப் பெருமறை தேடிய அரும் பொருள்

அடியேனை

அடித்த டித்துஅக் காரமுன் தீற்றிய அற்புதம் அறியேனே.

3

பொருந்தும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது டாய்களே

புகன்றுபோய்க்

கருங்கு ழலினார் கண்களால் ஏறுண்டு கலங்கியே கிடப்பேனைத்
திருந்து சேவடிச் சிலம்பவை சிலம்பிடத் திருவொடும் அகலாதே
அருந்து ணைவனாய் ஆண்டு கொண்டருளிய அற்புதம் அறியேனே.

4

மாடுஞ் சுற்றமும் மற்றுள போகமும் மங்கையர் தம்மோடுங்

கூடி அங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு குலாவியே திரிவேனை

வீடுதந் தென்றன் வெந்தொழில் வீட்டிட மென்மலர்க் கழல் காட்டி

ஆடு வித்தென தகம்புகுந் தாண்டதோர் அற்புதம் அறியேனே.

5

வணங்கும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது மங்கையர் தம்மோடும்
பிணைந்து வாயிதழ்ப் பெருவெள்ளத் தழுந்திநான்பித்த னாய்த்

திரிவேனைக்

குணங்களுங்குறி களுமிலாக் குணக்கடல் கோமளத் தொடுங்கூடி

அணைந்து வந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம்

அறியேனே. 6

இப்பி றப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான் இயல் பொடஞ்
 செழுத்தோதித்
 தப்பி லாதுபொற் கழல்களுக் கிடாதுநான் தடமுலை யார் தங்கள்
 மைப்பு லாங்கண்ணால் ஏறுண்டு கிடப்பேனை மலரடி
 யுண்காட்டி

அப்பன் என்னைவந் தாண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. 7

ஊச லாட்டுமில் வுடலுயி ராயின இருவினை அறுத் தென்னை
 ஓசை யாலுணர் வார்க்குணர் வரியவன் உணர்வுதந் தொளியாக்கிப்
 பாச மானவை பற்றறுத் துயர்ந்ததன் பரம்பெருங் கருணையால்
 ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய அற்புதம் அறியேனே. 8

பொச்சை யான இப் பிறவியிற் கிடந்துநான் புழுத்தலை நாய்போல
 இச்சையாயின ஏழையர்க்கேசெய்தங் கிணங்கியே திரிவேனை
 இச்ச கத்தரி அயனுமெட் டாததன் விரைமலர்க் கழல்காட்டி
 அச்சன் என்னையும் ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. 9

செறியும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது செறிகுழலார் செய்யுங்
 கறியுங் கீழ்மையுங் கெண்டையங் கண்களும் உன்னியே கிடப்பேனை
 இறைவன் எம்பிரான் எல்லையில் லாததன் இணைமலர்க்

கழல்காட்டி

அறிவு தந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

42. சென்னிப் பத்து

(சிவ விளைவு)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் தென்பெருந்துறை நாயகன்
 மூவராலும் அறியொ ணாமுத லாய ஆனந்த மூர்த்தியான்
 யாவ ராயினும் அன்பரன்றி அறியொ ணாமலர்ச் சோதியான்
 தூய மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம் சென்னி மன்னிச் சுடருமே. 1

அட்ட மூர்த்தி அழகன் இன்னமு தாய ஆனந்த வெள்ளத்தான்
 சிட்டன் மெய்ச்சிவ லோக நாயகன் தென்பெருந் துறைச் சேவகன்

மட்டு வார்குழல் மங்கை யாளையோர் பாகம் வைத்த அழகன்தன்
வட்ட மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம் சென்னி மன்னி மலருமே. 2

நங்கை மீரெனை நோக்குமின் நங்கள் நாதன் நம்பணி கொண்டவன்
தெங்கு சோலைகள் சூழ்பெருந்துறை மேய சேவகன் நாயகன்
மங்கை மார்கையில் வளையுங் கொண்டெம் உயிருங்

கொண்டெம் பணிகொள்வான்
பொங்கு மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம் சென்னி மன்னிப் பொலியுமே. 3

பத்தர் சூழப் பராபரன் பாரில் வந்து பார்ப்பானெனச்
சித்தர் சூழச் சிவபிரான் தில்லை மூதூர் நடஞ்செய்வான்
எத்த னாகிவந் தில் புகுந்தெமை ஆளுங் கொண்டெம்

பணிகொள்வான்
வைத்த மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி மன்னி மலருமே. 4

மாய வாழ்க்கையை மெய்யென் றெண்ணி மதித்திடா வகை

நல்கினான்

வேய தோளுமை பங்கன் ளங்கள் திருப்பெருந்துறை மேவினான்
காயத் துள்ளமு தூற ஊறநீ கண்டு கொள்ளென்று காட்டிய
சேய மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம் சென்னி மன்னித் திகழுமே. 5

சித்த மேபுகுந் தெம்மையாட் கொண்டு தீவினை கெடுத் துய்யலாம்
பத்தி தந்துதன் பொற்கழற்கணை பன்மலர் கொய்து சேர்த்தலும்
முத்தி தந்திந்த மூவுலகுக்கும் அப்பு றத்தெமை வைத்திடும்
அத்தன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம் சென்னி மன்னி மலருமே. 6

பிறவியென்னுமிக் கடலை நீந்தத்தன் பேரருள் தந்தருளினான்
அறவை யென்றடி யார்கள் தங்களருட்குழாம்புக விட்டுநல்
உறவு செய்தெனை உய்யக் கொண்ட பிரான் தன் உண்மைப்

பெருக்கமாம்

திறமை காட்டிய சேவடிக்கண்நம் சென்னி மன்னித் திகழுமே. 7

புழுவி னாற்பொதிந் திடுகுரம்பையிற் பொய்த னையொழி வித்திடும்
எழில் கொள் சோதியெம் ஈசன்எம்பிரான் என்னுடையப்பன்

என்றென்று

தொழுத கையினராகித் தூய்மலர்க் கண்கள் நீர்மல்குந் தொண்டர்க்கு
வழுவி லாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி மன்னி மலருமே. 8

வம்ப னாய்த்திரி வேனை வாவென்று வல்வி னைப்பகை மாய்த்திடும்
உம்ப ரான்உல கூடறுத்தப் புறத்த னாய்நின்ற எம்பிரான்
அன்ப ரானவர்க் கருளி மெய்யடி யார்கட் கின்பந் தழைத்திடுஞ்
செம்பொன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம் சென்னி மன்னித் திகழுமே.

9

முத்த னைமுதற் சோதியை முக்கண் அப்பனை முதல்வித்தினைச்
சித்த னைச்சிவ லோக னைத்திரு நாமம் பாடித்திரிதரும்
பத்தர் காஸ்திங்கே வம்மின் நீர்உங்கள் பாசந்தீரப் பணிமினோ
சித்த மார்தருஞ் சேவடிக்கண்நம் சென்னி மன்னித் திகழுமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

43. திருவார்த்தை

(அறிவித்தன்புறுதல்)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதிவர் பாகன் மறைபயின்ற
வாசகன் மாமலர் மேயசோதி
கோதில் பரங்கரு ணையடியார் குலாவு
நீதிகுண மாக நல்கும்
போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம்
புண்ணியன் மண்ணிடை வந்திழிந்து
ஆதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த
அருளறிவார் எம்பிரா னாவாரே. 1

மாலயன் வானவர் கோனும்வந்து
வணங்க அவர்க்கருள் செய்தாசன்
ஞாலம் அதனடை வந்திழிந்து
நன்னெறி காட்டி நலம்திகழுங்
கோல மணியணி மாடநீடு
குலாவு மிடையை மடநல்லாட்குச்
சீல மிகக்கரு ணையளிக்குந்
திறமறிவார் எம்பிரா னாவாரே. 2

அணிமுடி ஆதி அமரர்கோமான்
 ஆனந்தக் கூத்தன் அறுசமயம்
 பணிவகை செய்து படவதேறிப்
 பாரொடு விண்ணும் பரவியேத்தப்
 பிணிகெட நல்கும் பெருந்துறையெம்
 பேரரு ளாளன்பெண் பாலுகந்து
 மணிவலை கொண்டுவான் மீன்விசிறும்
 வகையறிவார் எம்பிரா னாவாரே.

3

வேடுரு வாகி மகேந்திரத்து
 மிகுகுறை வானவர் வந்துதன்னைத்
 தேட இருந்த சிவபெருமான்
 சிந்தனை செய்தடி யோங்களுய்ய
 ஆடல் அமர்ந்த பரிமாஏறி
 ஐயன் பெருந்துறை ஆதி அந்நாள்
 ஏடர் களையெங்கும் ஆண்டுகொண்ட
 இயல்பறிவார் எம்பிரா னாவாரே.

4

வந்திமை யோர்கள் வணங்கியேத்த
 மாக்கரு ணைக்கட லாய்அடியார்
 பந்தனை விண்டற நல்கும்எங்கள்
 பரமன் பெருந்துறை ஆதி அந்நாள்
 உந்து திரைக்கட லைக்கடந்தன்
 றோங்கு மதிலிலங் கைஅதனிற்
 பந்தனை மெல்விர லாட்கருளும்
 பரிசறிவார் எம்பிரா னாவாரே.

5

வேவத் திரிபுரம் செற்றவில்லி
 வேடுவ னாய்க்கடி நாய்கள்கூழ்
 ஏவற் செயல்செய்யுந் தேவர்முன்னே
 எம்பெரு மான்தான் இயங்குகாட்டில்
 ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கியீசன்
 எந்தை பெருந்துறை ஆதிஅன்று
 கேவலங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த
 கிடப்பறி வார்எம் பிரானாவாரே.

6

நாதம் உடையதோர் நற்கமலப்

போதினில் நண்ணிய நன்னுதலார்
ஒதிப் பணிந்தலர் தூவியேத்த

ஒளிவளர் சோதியெம் ஈசன்மன்னும்
போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம்
புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப்
பேதங் கெடுத்தருள் செய்பெருமை
அறியவல் லார்எம் பிரானாவாரே. 7

பூவலர் கொன்றையம் மாலைமார்பன்

போருகிர் வன்புலி கொன்றவீரன்
மாதுநல் லாளுமை மங்கைபங்கன்
வண்பொழில் சூழ்தென் பெருந்துறைக்கோன்
ஏதில் பெரும்புகழ் எங்கள்ஈசன்
இருங்கடல் வாணற்குத் தீயில்தோன்றும்
ஒவிய மங்கையர் தோள்புணரும்
உருவறி வார்எம் பிரானாவாரே. 8

தூவெள்ளை நீறணி எம்பெருமான்

சோதி மகேந்திர நாதன்வந்து
தேவர் தொழும்பதம் வைத்தஈசன்
தென்னன் பெருந்துறை ஆளி அன்று
காதல் பெருகக் கருணைகாட்டித்
தன்கழல் காட்டிக் கசிந்துருகக்
கேதங் கெடுத்தென்னை ஆண்டருளுங்
கிடப்பறி வார்எம் பிரானாவாரே. 9

அங்கணன் எங்கள் அமரர்பெம்மான்

அடியார்க் கமுதன் அவனிவந்த
எங்கள் பிரான்இரும் பாசந்தீர
இகபர மாயதோர் இன்பமெய்தச்
சங்கங் கவர்ந்துவண் சாத்தினோடுஞ்
சதுரன் பெருந்துறை ஆளிஅன்று
மங்கையர் மல்கும் மதுரைசேர்ந்த
வகையறி வார்எம் பிரானாவாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

44. எண்ணப்பதீகம்

(ஒழியா இன்பத்து உவகை)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பாருருவாய பிறப்பற வேண்டும்
பத்திமை யும்பெற வேண்டும்
சீருருவாய சிவபெரு மானே
செங்கமல மலர்போல்
ஆருருவாய என்னா ரமுதே
உன் அடி யவர்தொகை நடுவே
ஒருருவாயநின் திருவருள் காட்டி
என்னையும் உய்யக்கொண் டருளே. 1

உரியேன் அல்லேன் உனக்கடிமை
உன்னைப் பிரிந்திங் கொருபொழுதுந்
தரியேன் நாயேன் இன்னதென்
றறியேன் சங்கரா'கருணையினாற்
பெரியோன் ஒருவன் கண்டுகொள்
என்றுன் பெய்கழல் அடிகாட்டிப்
பிரியேன் என்றென் றருளிய அருளும்
பொய்யோ எங்கள் பெருமானே. 2

என்பே உருக நின் அருள்
அளித்துன் இணைமலர் அடிகாட்டி
முன்பே என்னை ஆண்டு
கொண்ட முனிவா முனிவர் முழுமுதலே
இன்பே அருளி எனையருக்கி
உயிருண் கின்ற எம்மானே
நண்பே யருளாய் என்னுயிர்
நாதா நின்னருள் நாணாமே. 3

பத்தில னேனும் பணிந்திலனேனும்
 உன் உயர்ந்தபைங் கழல்காணப்
 பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும்
 பிறப்பறுப் பாய்எம் பெருமானே
 முத்தனை யானே மணியனை
 யானே முதல்வனே முறையோ என்று
 எத்தனை யானும் யான் தொடர்ந்
 துன்னை இனிப்பிரிந் தாற்றேனே.

4

காணும் தொழிந்தேன் நின்திருப்
 பாதங் கண்டுகண் களிகூரப்
 பேணும் தொழிந்தேன் பிதற்றும
 தொழிந்தேன் பின்னைஎம் பெருமானே
 தானுவே அழிந்தேன் நின்னினைந்
 துருகுந் தன்மைஎன் புன்மைகளாற்
 காணும் தொழிந்தேன் நீயினி
 வரினுங் காணவும் நாணுவனே.

5

பாற்றிரு நீற்றெம் பரமனைப்
 பரங்கரு ணையோடும் எதிர்ந்து
 தோற்றிமெய் யடியார்க் கருட்டுறை
 யளிக்குஞ் சோதியை நீதியிலேன்
 போற்றியென் அமுதே எனநினைந் தேத்திப்
 புகழ்ந்தழைத் தலறியென் னுள்ளே
 ஆற்றுவ னாக உடையவனே
 எனை ஆவஎன் றருளாயே.

6

திருச்சிற்றம்பலம்

45. யாத்திரைப் பத்து

(அநுபவாதீதம் உரைத்தல்)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை
ஒவா துள்ளம் கலந்துணர்வாய் உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால்
ஆவா என்னப் பட்டன்பாய் ஆட்பட் டர்வந் தொருப் படுமின்
போவோங் காலம் வந்ததுகாண் பொய்விட் டுடையான் கழல்புகவே.

1

புகவே வேண்டா புலன்களில்நீர் புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கள்
மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம் வேண்டா போக விடுமின்கள்
நகவே ஞாலத் துள்புகுந்து நாயே அனைய நமையாண்ட
தகவே யுடையான் தனைச்சாரத் தளரா திருப்பார் தாந்தாமே. 2

தாமே தமக்குச் சுற்றமுந் தாமே தமக்கு விதிவை
யாமார் எமதார் பாசமார் என்ன மாயம் இவைபோகக்
கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும் அவன்தன் குறிப்பே

குறிக்கொண்டு

போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப் புயங்கன் ஆள்வான்

பொன்னடிக்கே. 3

அடியார் ஆனீர் எல்லீரும் அகல விடுமின் விளையாட்டைக்
கடிசே ரடியே வந்தடைந்து கடைக்கொண் டிருமின்

திருக்குறிப்பைச்

செடிசே ருடலைச் செலநீக்கிச் சிவலோ கத்தே நமைவைப்பான்
பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்தன் பூவார் கழற்கே புகவிடுமே. 4

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய் மிகவோர் காலம் இனியில்லை
உடையான் அடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோ டுடன்போ வதற்கே

ஒருப்படுமின்

அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள் அணியார் கதவ

தடையாமே

புடைபட்டுருகிப் போற்றுவோம் புயங்கன் ஆள்வான் புகழ்களையே.

5

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின் புயங்கன் தாளே புந்தி
வைத்திட்டு

இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும் இனியோர் இடையு றடையாமே
திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச் சென்று சிவன்தாள் வணங்கிநாம்
நிகழும் அடியார் முன்சென்று நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே. 6

நிற்பார் நிற்கநில் லாவுலகில் நில்லோம் இனிநாம் செல்வோமே
பொற்பால் ஒப்பாந் திருமேனிப் புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே
நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின்
பிற்கால் நின்று பேழ்கணித்தாற் பெறுதற் கரியன் பெருமானே. 7

பெருமான் பேரா னந்தத்துப் பிரியா திருக்கப்பெற்றீர்காள்
அருமா லுற்றுப் பின்னைநீர்அம்மா அழுங்கி அரற்றாதே
திருமா மணிசேர் திருக்கதவந் திறந்த போதே சிவபுரத்துத்
திருமா லறியாத் திருப்புயங்கன்திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே. 8

சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த வைத்துச் சிந்திமின்
போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள் பங்கன் புயங்கன் அருளமுதம்
ஆரப் பருகி ஆராத ஆர்வங் கூர அழுந்துவீர்
போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே பொய்யிற் கிடந்து புரளாதே. 9

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய் இன்றே வந்தாள் ஆகாதீர்
மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார் மதியுட் கலங்கி மயங்குவீர்
தெருள்வீராகில் இதுசெய்மின் சிவலோ கக்கோன் திருப்புயங்கன்
அருளார் பெறுவார் அகலிடத்தே அந்தோ அந்தோ அந்தோவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

46. திருப்படையெழுச்சி

(பிரபஞ்சப் போர்)

(கலிவிருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஞானவாள் ஏந்தும்ஐயர் நாதப் பறையறைமின்
மானமா ஏறும் ஐயர் மதிவெண் குடைகவிமின்
ஆனநீர் றுக்கவசம் அடையப் புகுமின்கள்
வானவூர் கொள்வோம்நாம் மாயப்படை வாராமே. 1

தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர் பத்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்திறல் யோகிகளே பேரணி உந்தீர்கள்
திண்திறல் சித்தர்களே கடைக்கூழை செல்மின்கள்
அண்டர்நா டாள்வோம்நாம் அல்லற்படை வாராமே.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

47. திருவெண்பா

(அணைந்தோர் தன்மை)

(நேரிசை வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகா தென்செய்கேன் - செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து.

1

ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ
பார்க்கோ பரம்பரனே என்செய்கேன் - தீர்ப்பரிய
ஆனந்த மாலைற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்
தானென்பார் ஆரொருவர் தாழ்ந்து.

2

செய்த பிழையறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பறியேன் - வையத்
திருந்துறையுள் வேல்மடுத்தென் சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேய பிரான்.

3

முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன் - தென்னன்
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரந் தீர்க்கும் மருந்து.

4

அறையோ அறிவார்க் கனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலும்மால் கொள்ளும் - இறையோன்
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியாது
இருந்துறையும் என்னெஞ்சத் தின்று.

5

பித்தென்னை ஏற்றம் பிறப்பறுக்கும் பேச்சரிதாம்
மத்தமே யாக்கும்வந் தென் மனத்தை - அத்தன்
பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேரருளால் நோக்கும்
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து.

6

வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு மாறின்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே - சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என் சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி.

7

யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்
யாவர்க்குங் கீழாம் அடியேனை - யாவரும்
பெற்றறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க் கென் எம்பெருமான்
மற்றறியேன் செய்யும் வகை.

8

மூவரும் முப்பத்து மூவரும் மற்றொழிந்த
தேவருங் காணாச் சிவபெருமான் - மாவேறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும்.

9

இருந்தென்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்து
இருந்திரந்து கொள்ளெஞ்சே எல்லாந் - தருங்காண்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து.

10

இன்பம் பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்ஞான்றும்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய் - அன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டான் உவந்து.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

48. பண்டாய நான்மறை

(அநுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்)

(நேரிசை வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா மாலயனும்
கண்டாரு மில்லைக் கடையேனைத் - தொண்டாகத்
கொண்டருளுங் கோகழிஎங் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை.

1

உள்ள மலமுன்றும் மாய உகுபெருந்தேன்
வெள்ளத் தரும்பரியின் மேல்வந்த - வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்தக்
கருவும் கெடும்பிறவிக் காடு.

2

காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டிற் பரிப்பாகன் நம்வினையை - வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான் அங்கமல பாதம்
மருளுங் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து.

3

வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாரும்
தாழ்ந்துலகம் ஏத்தத் தகுவாரும் - சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர்.

4

நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்மிடர்கள் போயகல
எண்ணி எழுகோ கழிக்கரசைப் - பண்ணின்
மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியா திருந்தவனைக் காண்.

5

காணுங் கரணங்கள் எல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணும் அடியார் பிறப்பகலக் - காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு.

6

பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த
மாசின் மணியின் மணிவார்த்தை - பேசிப்
பெருந்துறையே என்று பிறப்பறுத்தேன் நல்ல
மருந்தினடி என்மனத்தே வைத்து.

7

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

49. திருப்படையாட்சி

(சீவ உபாதி ஒழிதல்)

(பன்னிருசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்க ளிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே
காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலென்வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடும் ஆகாதே
மாலறி யாமலர்ப் பாதம் இரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே
பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல் பயின்றிடு மாகாதே
பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள் பாடுது மாகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படு மாகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே. 1

ஒன்றினொ டொன்றுமோ ரைந்தினொடைந்தும் உயிர்ப்பறுமாகாதே
உன்னடி யாரடி யாரடி யோமென உய்ந்தன வாகாதே
கன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த கணக்கது வாகாதே
காரண மாகும் அனாதி குணங்கள் கருத்துறு மாகாதே
நன்றிது தீதென வந்த நடுக்கம் நடந்தன ஆகாதே
நாமுமெ லாமடி யாருட னேசெல நண்ணுது மாகாதே
என்றுமென் அன்புநிறைந்த பராவமு தெய்துவ தாகாதே
ஏறுடை யான்எனை ஆளுடை நாயகன் என்னுள்

புகுந்திடிலே. 2

பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து மறிந்திடு மாகாதே
பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த பராஅமு தாகாதே
அந்த மிலாத அகண்டமும் நம்முள் அகப்படு மாகாதே
ஆதி முதற்பர மாய பாஞ்சுடர் அண்ணுவ தாகாதே
செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை சிந்திடு மாகாதே
சேலன கண்கள் அவன்திரு மேனி திளைப்பன ஆகாதே
இந்திர ஞால இடர்ப்பிற வித்துய ரேகுவ தாகாதே
என்னுடை நாயக னாகிய ஈசன் எதிர்ப்படு மாயிடி லே.

3

என்னணி யார்முலை ஆகம் அளைந்துடன் இன்பறு மாகாதே
எல்லையில் மாக்கரு ணைக்கடல் இன்றினி தாடுது மாகாதே
நன்மணி நாதம் முழங்கியென் உள்ளுற நண்ணுவ தாகாதே
நாதன் அணித்திரு நீற்றினை நித்தலும் நண்ணுவ தாகாதே
மன்னிய அன்பரில் என்பணி முந்துற வைகுவ தாகாதே
மாமறை யும்அறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே
இன்னியற் செங்கழு நீர்மலர் எந்தலை எய்துவ தாகாதே
என்னையு டைப்பெரு மான்அருள் ஈசன் எழுந்தருளப் பெறிலே.

4

மண்ணினில் மாயை மதித்து வகுத்த மயக்கறு மாகாதே
வானவ ரும்அறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே
கண்ணிலி காலம் அனைத்தினும் வந்த கலக்கறு மாகாதே
காதல்செ யும்அடி யார்மனம் இன்று களித்திடு மாகாதே
பெண்ணலி ஆணென நாமென வந்த பிணக்கறு மாகாதே
பேரறி யாதஅ னேக பவங்கள் பிழைத்தன ஆகாதே
எண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்தெனை எய்துவ தாகாதே
என்னையு டைப்பெரு மான்அருள் ஈசன் எழுந்தருளப் பெறிலே.

5

பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண்ணீறு பொலிந்திடு மாகாதே
பூமழை மாதவர் கைகள்குவிந்து பொழிந்திடு மாகாதே
மின்னியல் நுண்ணிடை யார்கள் கருத்து வெளிப்படு மாகாதே
வீணை முரன்றெழும் ஓசையில் இன்பம் மிகுத்திடு மாகாதே
தன்னடி யாரடி எந்தலை மீது தழைப்பன ஆகாதே
தானடி யோம்உட னேஉ(ய்)ய வந்து தலைப்படு மாகாதே
இன்னியம் எங்கும் நிறைந்தினி தாக இயம்பிடு மாகாதே
என்னைமுன் ஆளுடை ஈசன்என் அத்தன் எழுந்தருளப் பெறிலே.

6

சொல்லிய லாதெழு தூமணி யோசை கவைதரு மாகாதே
துண்ணென என்னுளம் மன்னிய சோதி தொடர்ந்தெழு மாகாதே
பல்லியல் பாய பரப்பற வந்த பராபர மாகாதே
பண்டறி யாதப ரானுப வங்கள் பரந்தெழு மாகாதே
வில்லியல் நன்னுத லார்மயல் இன்று விளைந்திடு மாகாதே
விண்ணவ ரும்அறி யாத விழுப்பொருள் இப்பொருளாகாதே
எல்லையி லாதன எண்குண மானவை எய்திடு மாகாதே
இந்து சிகாமணி எங்களை ஆள எழுந்தரு ளப்பெறிலே. 7

சங்கு திரண்டு முரன்றெழும் ஓசை தழைப்பன ஆகாதே
சாதி விடாத குணங்கள் நம்மோடு சலித்திடு மாகாதே
அங்கிது நன்றிது நன்றெனு மாயை அடங்கிடு மாகாதே
ஆசைள லாம்அடி யாரடி யோம்எனும் அத்தனை யாகாதே
செங்கயல் ஒண்கண் மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன ஆகாதே
சீரடி யார்கள் சிவானு பவங்கள் தெரிந்திடு மாகாதே
எங்கும் நிறைந்தமு தூறு பரஞ்சுடர் எய்துவ தாகாதே
ஈற்றி யாமறை யோன்எனை ஆள எழுந்தரு ளப்பெறிலே. 8

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

50. ஆனந்த மால

(சிவாநுபவ விருப்பம்)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னே ரனைய பூங்கழல்க ளடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம்
பொன்னே ரனைய மலர்கொண்டு போற்றா நின்றார் அமரரெல்லாம்
கன்னேரனைய மனக்கடையாய்க் கழிப்புண் டவலக் கடல் வீழ்ந்த
என்னேரனையேன் இனியுன்னைக் கூடும் வண்ணம் இயம்பாயே. 1

என்னால் அறியாப் பதம்தந்தாய் யான தறியா தேகெட்டேன்
உன்னால் ஒன்றுங் குறைவில்லை உடையாய் அடிமைக்

காரென்பேன்

பன்னாள் உன்னைப் பணிந்தேத்தும் பழைய அடிய ரொடுங் கூடாது
என்நா யகமே பிற்பட்டிங் கிருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே. 2

சீல மின்றி நோன்பின்றிச் செறிவே யின்றி அறிவின்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச் சுழன்று விழுந்து கிடப் பேனை
மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா உலக நெறியேறக்
கோலங் காட்டி ஆண்டானைக் கொடியேன் என்றோ கூடுவதே. 3

கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன் கேடி லாதாய் பழி
கொண்டாய்

படுவேன் படுவ தெல்லாம்நான் பட்டாற் பின்னைப் பயனென்னே
கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே
நடுவாய் நில்லா தொழிந்தக்கால் நன்றோ எங்கள் நாயகமே. 4

தாயாய் முலையைத் தருவானே தாரா தொழிந்தாற் சவலையாய்
நாயேன் கழிந்து போவேனோ நம்பி யினித்தான் நல்குதியே
தாயே யென்றுன் தாளடைந்தேன் தயாநீ என்பால் இல்லையே
நாயேன் அடிமை உடனாக ஆண்டாய் நான்தான் பண்டா வோ. 5

கோவே யருள வேண்டாவோ கொடியேன் கெடவே அமையுமே
ஆவா வென்னா விடிவென்னை அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான்
சாவா ரெல்லாம் என்னளவோ தக்க வாறன் றென்னாரோ
தேவே தில்லை நடமாட திகைத்தேன் இனித்தான் தேற்றாயே. 6

நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லாம் நிகழ்வித்துப்
பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்ச தேற்றும்

பெருந்துறையாய்

அரிய பொருளே அவிநாசி அப்பா பாண்டி வெள்ளமே
தெரிய அரிய பரஞ்சோதி செய்வ தொன்றும் அறியேனே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்

51. அச்சோப் பதிகம்

(அநுபவ வழி அறியாமை)

(கலிவிருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனை ஆண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. 1

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தை யெனக்கு
அறியும் வண்ணம் அருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. 2

பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும் வண்ணம்
ஐயன்எனக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. 3

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை
எண்ணமிலா அன்பருளிஎனையாண்டிட் டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத் தூய்நெறியே சேரும் வண்ணம்
அண்ணல்எனக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. 4

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன்உன் அருள்பெற்றேன்
உயஞ்சேன்நான் உடையானே அடியேனை வருக என்று
அஞ்சேல்என் றருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. 5

வெந்துவிழும் உடற்பிறவி மெய்யென்று வினை பெருக்கிக்
கொந்துகுழல் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசறஎன் தூரிகமறுத்து
அந்தமெனக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. 6

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாழுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத் துட் பொருளை
ஐயன்னெனக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. 7

சாதல்பிறப் பென்னுந் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருக றுடையபிரான் தன்கழலே சேரும் வண்ணம்
ஆதியெனக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. 8

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையும்ஓர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆகத் திருப்பதிகங்கள் 51- க்குப் பாடல் தொகை - 658

நன்றி நவிலல்

நன்றிதனை நவில்கின்றோம்
நம்மிதயம் கனிந்திங்கே
நம் தலைவர் நம்மை விட்டு
பிரிந்த வேளைதனில்
ஓடாடி வந்தெங்கள்
தூயர் பகிர்ந்து உடனிருந்த
அயலவர்க்கும் உறவினருக்கும்
இறுதிக்கிரியைகளில் பங்கு
கொண்ட உள்ளங்கட்கும்
மலர் வளையம் சாத்திய மகான்களுக்கும்
தொலைபேசி மூலம் தூயர் பகிர்ந்த நெஞ்சங்கட்கும்
அந்தியேட்டிக் வீட்டுக் கிருத்திய நிகழ்வுகளில்
கலந்து சாந்தி பெற வாழ்த்திய அனைவருக்கும்
நம் இதயம் கனிந்த நன்றிதனை நவில்கின்றோம்.

நன்றி

230, இராமநாதன் ஸ்தி,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்

இங்ஙனம்
மனைவி, மக்கள்
மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்

